

Wydanie polskie

Informacje i zawiadomienia

Tom 58

19 października 2015

Spis treści

IV Informacje

INFORMACJE INSTYTUCJI, ORGANÓW I JEDNOSTEK ORGANIZACYJNYCH UNII EUROPEJSKIEJ

Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej

2015/C 346/01	Ostatnie publikacje Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej w <i>Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej</i>	1
---------------	--	---

V Ogłoszenia

POSTĘPOWANIA SĄDOWE

Trybunał Sprawiedliwości

2015/C 346/02	Sprawa C-296/15: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Državna revizijska komisija za revizijo postopkov oddaje javnih naročil (Słowenia) w dniu 18 czerwca 2015 r. – Medisanus d. o. o./Splošna Bolnišnica Murska Sobota	2
2015/C 346/03	Sprawa C-341/15: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Verwaltungsgerichts Wien (Austria) w dniu 8 lipca 2015 r. – Hans Maschek	3
2015/C 346/04	Sprawa C-360/15: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Hoge Raad der Nederlanden (Niderlandy) w dniu 13 lipca 2015 r. – College van Burgemeester en Wethouders van de gemeente Amersfoort/X BV	4
2015/C 346/05	Sprawa C-366/15: Skarga wniesiona w dniu 14 lipca 2015 r. – Komisja Europejska/Rumunia	5

PL

Ze względu na ochronę danych osobowych, niektóre informacje zawarte w tym wydaniu nie mogą zostać ujawnione, stąd publikacja nowej oryginalnej wersji.

2015/C 346/06	Sprawa C-390/15: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Trybunał Konstytucyjny (Polska) w dniu 20 lipca 2015 r. – Rzecznik Praw Obywatelskich (RPO)	6
2015/C 346/07	Sprawa C-391/15: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal Superior de Justicia de Andalucía (Hiszpania) w dniu 20 lipca 2015 r. – Marina del Mediterráneo S. L. i in./Consejería de Obras Públicas y Vivienda de la Junta de Andalucía	6
2015/C 346/08	Sprawa C-416/15: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Curtea de Apel București (Rumunia) w dniu 29 lipca 2015 r. – Selena România Srl/Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice (DGRFP) București	7
2015/C 346/09	Sprawa C-419/15: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Oberlandesgericht Düsseldorf (Niemcy) w dniu 30 lipca 2015 r. – Thomas Philipps GmbH & Co. KG przeciwko Grüne Welle Vertriebs GmbH	8
2015/C 346/10	Sprawa C-420/15: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal de première instance francophone de Bruxelles (Belgia) w dniu 30 lipca 2015 r. – postępowanie karne przeciwko U (*)	9
2015/C 346/11	Sprawa C-437/15 P: Odwołanie od wyroku Sądu (trzecia izba) wydanego w dniu 4 czerwca 2015 r. w sprawie T-222/14 Deluxe Laboratories/OHIM (Deluxe) wniesione w dniu 10 sierpnia 2015 r. przez Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM)	9
2015/C 346/12	Sprawa C-455/15: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Varbergs tingsrätt (Szwecja) w dniu 28 sierpnia 2015 r. – Remigijus Plycius/Aldona Plyciene	11
2015/C 346/13	Sprawa C-459/15 P: Odwołanie od wyroku Sądu (siódma izba) wydanego w dniu 25 czerwca 2015 r. w sprawie T-95/14 Iranian Offshore Engineering & Construction/Rada, wniesione w dniu 28 sierpnia 2015 r. przez Iranian Offshore Engineering & Construction Company (IOEC)	11

Sąd

2015/C 346/14	Sprawa T-446/10: Wyrok Sądu z dnia 10 września 2015 r. – Dow AgroSciences i Dintec Agroquímica – Productos Químicos/Komisja [Środki ochrony roślin — Substancja czynna trifluralina — Niewłączenie do załącznika I do dyrektywy 91/414/EWG — Rozporządzenie (WE) nr 33/2008 — Przyspieszona procedura oceny — Oczywisty błąd w ocenie — Zasada niedyskryminacji — Proporcjonalność] . . .	13
2015/C 346/15	Sprawa T-234/15: Wyrok Sądu z dnia 8 września 2015 r. – Amitié/Komisja (Klauzula arbitrażowa — Dotacja — Pomoc finansowa — Zawieszenie płatności — Żądanie zwrotu deklarowanych kosztów — Odszkodowanie — Odsetki za zwłokę — Nota obciążeniowa — Odpowiedzialność umowna — Żądanie wzajemne)	13
2015/C 346/16	Sprawa T-503/12: Wyrok Sądu z dnia 4 września 2015 r. – Zjednoczone Królestwo/Komisja (EFOGR — Sekcja Gwarancji — EFRG i EFRROW — Wydatki wyłączone z finansowania — System płatności jednolitych — Kontrole kluczowe — Kontrole uzupełniające)	15
2015/C 346/17	Sprawa T-564/12: Wyrok Sądu z dnia 8 września 2015 r. – Ministry of Energy of Iran/Rada (Wspólna polityka zagraniczna i bezpieczeństwa — Środki ograniczające podjęte wobec Iranu w celu zapobiegania rozprzestrzenianiu broni jądrowej — Zamrożenie środków finansowych — Obowiązek uzasadnienia — Prawo do obrony — Prawo do skutecznej ochrony sądowej — Błąd w ocenie — Naruszenie praw podstawowych — Proporcjonalność)	15

2015/C 346/18	Sprawa T-577/12: Wyrok Sądu z dnia 4 września 2015 r. – NIOC i in./Rada (Wspólna polityka zagraniczna i bezpieczeństwa — Środki ograniczające podjęte wobec Iranu w celu zapobiegania rozprzestrzenianiu broni jądrowej — Zamrożenie funduszy — Skarga o stwierdzenie nieważności — Jednostka niższego rzędu niż państwo — Legitymacja procesowa i interes prawny — Dopuszczalność — Obowiązek uzasadnienia — Wskazanie i wybór podstawy prawnej — Kompetencja Rady — Zasada przewidywalności działań Unii — Pojęcie podmiotu związanego — Oczywisty błąd w ocenie — Prawo do obrony — Prawo do skutecznej ochrony sądowej — Proporcjonalność — Prawo własności)	16
2015/C 346/19	Sprawa T-82/13: Wyrok Sądu z dnia 9 września 2015 r. – Panasonic i MT Picture Display/Komisja (Konkurencja — Porozumienia, decyzje i uzgodnione praktyki — Światowy rynek kineskopów do telewizorów i monitorów komputerowych — Decyzja stwierdzająca naruszenie art. 101 TFUE i art. 53 porozumienia EOG — Porozumienia i uzgodnione praktyki w dziedzinie cen, podziału rynków, zdolności i produkcji — Prawo do obrony — Dowód uczestnictwa w kartelu — Jednolite i ciągle naruszenie — Wytyczne z 2006 r. w sprawie metody ustalania grzywnien — Proporcjonalność — Grzywny — Nieograniczone prawo orzekania)	17
2015/C 346/20	Sprawa T-84/13: Wyrok Sądu z dnia 9 września 2015 r. – Samsung SDI i in./Komisja (Konkurencja — Porozumienia, decyzje i uzgodnione praktyki — Światowy rynek kineskopów do telewizorów i monitorów komputerowych — Decyzja stwierdzająca naruszenie art. 101 TFUE i art. 53 porozumienia EOG — Porozumienia i uzgodnione praktyki w dziedzinie cen, podziału rynków, zdolności i produkcji — Jednolite i ciągle naruszenie — Czas trwania naruszenia — Współpraca w toku postępowania administracyjnego — Komunikat w sprawie współpracy z 2006 r. — Obniżenie kwoty grzywny — Obliczanie kwoty grzywny — Uwzględnienie sprzedaży przedsiębiorstw według kryterium miejsca dostawy — Uwzględnienie średniej wartości sprzedaży zarejestrowanej w okresie trwania naruszenia)	18
2015/C 346/21	Sprawa T-91/13: Wyrok Sądu z dnia 9 września 2015 r. – LG Electronics/Komisja (Konkurencja — Porozumienia, decyzje i uzgodnione praktyki — Światowy rynek kineskopów do telewizorów i monitorów komputerowych — Decyzja stwierdzająca naruszenie art. 101 TFUE i art. 53 porozumienia EOG — Porozumienia i uzgodnione praktyki w dziedzinie cen, podziału rynków i zdolności produkcyjnych — Jednolite i ciągle naruszenie — Możliwość przypisania spółce dominującej naruszenia popełnionego przez wspólne przedsiębiorstwo — Równość traktowania — Metoda obliczania kwoty grzywny — Uwzględnienie wartości sprzedaży kineskopów w ramach produktów przetworzonych — Termin przedawnienia — Proporcjonalność — Czas trwania postępowania administracyjnego)	19
2015/C 346/22	Sprawa T-92/13: Wyrok Sądu z dnia 9 września 2015 r. – Philips/Komisja (Konkurencja — Porozumienia, decyzje i uzgodnione praktyki — Światowy rynek kineskopów do telewizorów i monitorów komputerowych — Decyzja stwierdzająca naruszenie art. 101 TFUE i art. 53 porozumienia EOG — Porozumienia i uzgodnione praktyki w dziedzinie cen, podziału rynków i zdolności produkcyjnych — Jednolite i ciągle naruszenie — Możliwość przypisania spółce dominującej naruszenia popełnionego przez wspólne przedsiębiorstwo — Równość traktowania — Metoda obliczania kwoty grzywny — Uwzględnienie wartości sprzedaży kineskopów w ramach produktów przetworzonych — Uwzględnienie średniej wartości sprzedaży zarejestrowanej w okresie trwania naruszenia — Uwzględnienie całkowitego obrotu grupy — Proporcjonalność — Czas trwania postępowania administracyjnego)	20
2015/C 346/23	Sprawa T-104/13: Wyrok Sądu z dnia 9 września 2015 r. – Toshiba/Komisja (Konkurencja — Porozumienia, decyzje i uzgodnione praktyki — Światowy rynek kineskopów do telewizorów i monitorów komputerowych — Decyzja stwierdzająca naruszenie art. 101 TFUE i art. 53 porozumienia EOG — Porozumienia i uzgodnione praktyki w dziedzinie cen, podziału rynków, zdolności i produkcji — Dowód uczestnictwa w kartelu — Jednolite i ciągle naruszenie — Możliwość przypisania naruszenia — Wspólna kontrola — Grzywny — Nieograniczone prawo orzekania)	21

2015/C 346/24	Sprawa T-245/13: Wyrok Sądu z dnia 4 września 2015 r. – Zjednoczone Królestwo/Komisja [EFOGR — Sekcja Gwarancji — EFRG i EFRROW — Wydatki wyłączone z finansowania — System płatności jednolitych — Kontrole kluczowe — Kontrole uzupełniające — Artykuły 51, 53, 73 i 73a rozporządzenia (WE) nr 796/2004]	22
2015/C 346/25	Sprawa T-346/13: Wyrok Sądu z dnia 10 września 2015 r. – Grecja/Komisja (EFOGR — Sekcja Gwarancji — EFRG i EFRROW — Wydatki wyłączone z finansowania — Środki rozwoju obszarów wiejskich — Agrośrodowisko — Adekwatność kontroli — Ryczałtowe korekty finansowe)	22
2015/C 346/26	Sprawa T-525/13: Wyrok Sądu z dnia 10 września 2015 r. – H&M Hennes & Mauritz/OHIM – Yves Saint Laurent (Torebki) [Wzór wspólnotowy — Postępowanie w sprawie unieważnienia prawa do wzoru — Zarejestrowany wzór wspólnotowy przedstawiający torebki — Wcześniejszy wzór — Podstawa unieważnienia — Indywidualny charakter — Artykuł 6 rozporządzenia (WE) nr 6/2002 — Obowiązek uzasadnienia]	23
2015/C 346/27	Sprawa T-526/13: Wyrok Sądu z dnia 10 września 2015 r. – H&M Hennes & Mauritz/OHIM – Yves Saint Laurent (Torebki) [Wzór wspólnotowy — Postępowanie w sprawie unieważnienia prawa do wzoru — Zarejestrowany wzór wspólnotowy przedstawiający torebki — Wcześniejszy wzór — Podstawa unieważnienia — Indywidualny charakter — Artykuł 6 rozporządzenia (WE) nr 6/2002 — Obowiązek uzasadnienia]	24
2015/C 346/28	Sprawa T-714/13: Wyrok Sądu z dnia 8 września 2015 r. – Gold Crest/OHIM (MIGHTY BRIGHT) [Wspólnotowy znak towarowy — Zgłoszenie słownego wspólnotowego znaku towarowego MIGHTY BRIGHT — Względna podstawa odmowy rejestracji — Brak charakteru odróżniającego — Artykuł 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009]	25
2015/C 346/29	Sprawa T-168/14: Wyrok Sądu z dnia 9 września 2015 r. – Pérez Gutiérrez/Komisja (Odpowiedzialność pozaumowna — Zdrowie publiczne — Dyrektywa 2001/37/WE — Produkcja, prezentowanie i sprzedaż wyrobów tytoniowych — Kolorowe fotografie zaproponowane przez Komisję jako ostrzeżenia dotyczące zdrowia, które mają być umieszczane na opakowaniach wyrobów tytoniowych — Decyzja 2003/641/WE — Nieuprawnione wykorzystanie wizerunku osoby zmarłej — Szkada poniesiona przez wdowę po osobie zmarłej)	25
2015/C 346/30	Sprawa T-225/14: Wyrok Sądu z dnia 3 września 2015 r. – iNET24 Holding/OHIM (IDIRECT24) [Wspólnotowy znak towarowy — Rejestracja międzynarodowa wskazująca Wspólnotę Europejską — Słowny znak towarowy IDIRECT24 — Bezwzględna podstawa odmowy rejestracji — Brak charakteru odróżniającego — Artykuł 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009 — Obowiązek uzasadnienia — Artykuł 75 rozporządzenia nr 207/2009]	26
2015/C 346/31	Sprawa T-254/14: Wyrok Sądu z dnia 3 września 2015 r. – Warenhandelszentrum/OHIM – Baumarkt Max Bahr (NEW MAX) [Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie graficznego wspólnotowego znaku towarowego NEW MAX — Wcześniejszy graficzny wspólnotowy znak towarowy MAX — Względna podstawa odmowy rejestracji — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009]	27
2015/C 346/32	Sprawa T-278/14: Wyrok Sądu z dnia 9 września 2015 r. – Dairek Attoumi/OHIM – Diesel (DIESEL) [Wspólnotowy znak towarowy lub wzór — Postępowanie w przedmiocie unieważnienia — Zarejestrowany wspólnotowy znak towarowy lub wzór DIESEL — Wcześniejszy słowny międzynarodowy znak towarowy DIESEL — Podstawa unieważnienia — Używanie oznaczenia o charakterze odróżniającym — Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd — Artykuł 25 ust. 1 lit. e) rozporządzenia (WE) nr 6/2002 — Dowód rzeczywistego używania — Zawieszenie postępowania administracyjnego]	28
2015/C 346/33	Sprawa T-530/14: Wyrok Sądu z dnia 9 września 2015 r. – Verein StHD/OHIM (czarna szarfa) [Wspólnotowy znak towarowy — Zgłoszenie graficznego wspólnotowego znaku towarowego przedstawiającego czarną szarfę — Bezwzględna podstawa odmowy rejestracji — Brak charakteru odróżniającego — Artykuł 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009]	28

2015/C 346/34	Sprawa T-584/14: Wyrok Sądu z dnia 9 września 2015 r. – Inditex/OHIM – Ansell (ZARA) [Wspólnotowy znak towarowy — Postępowania w sprawie stwierdzenia wygaśnięcia prawa do znaku — Słowny wspólnotowy znak towarowy ZARA — Rzeczywiste używanie — Artykuł 51 ust. 1 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 207/2009)	29
2015/C 346/35	Sprawa T-660/14: Wyrok Sądu z dnia 9 września 2015 r. – SV Capital/EUNB (Polityka gospodarcza i pieniężna — Wniosek o wszczęcie postępowania wyjaśniającego w sprawie domniemanego naruszenia prawa unijnego — Decyzja EUNB — Decyzja komisji odwoławczej europejskich urzędów nadzoru — Podniesienie z urzędu — Brak właściwości organu wydającego akt — Skarga o stwierdzenie nieważności — Termin do wniesienia skargi — Przekroczenie terminu — Częściowa niedopuszczalność)	30
2015/C 346/36	Sprawa T-344/15 R: Postanowienie Prezesa Sądu z dnia 1 września 2015 r. – Francja/Komisja [Postępowanie w przedmiocie środka tymczasowego — Dostęp do dokumentów instytucji — Rozporządzenie (WE) nr 1049/2001 — Dokumenty przekazane przez władze francuskie Komisji w ramach procedury przewidzianej w dyrektywie 98/34/WE — Sprzeciw Francji wobec ujawnienia dokumentów — Decyzja o przyznaniu osobie trzeciej dostępu do dokumentów — Wniosek o zawieszenie wykonania — Pilny charakter — Fumus boni iuris — Wyważenie interesów]	30
2015/C 346/37	Sprawa T-367/15: Skarga wniesiona w dniu 9 lipca 2015 r. – Renfe-Operadora/OHIM (AVE)	31
2015/C 346/38	Sprawa T-472/15 P: Odwołanie wniesione w dniu 13 sierpnia 2015 r. przez Europejską Służbę Działań Zewnętrznych (ESDZ) od wyroku wydanego w dniu 3 czerwca 2015 r. przez Sąd do spraw Służby Publicznej w sprawie F-78/14, Gross/ESDZ	32
2015/C 346/39	Sprawa T-478/15: Skarga wniesiona w dniu 21 sierpnia 2015 r. – Rumunia/Komisji	33
2015/C 346/40	Sprawa T-501/15: Skarga wniesiona w dniu 31 sierpnia 2015 r. –Niderlandy/Komisja	35
2015/C 346/41	Sprawa T-502/15: Skarga wniesiona w dniu 1 września 2015 r. – Hiszpania/Komisja	36
Sąd do spraw Służby Publicznej		
2015/C 346/42	Sprawa F-28/14: Wyrok Sądu do spraw Służby Publicznej (druga izba) z dnia 9 września 2015 r. – Loecker/ESDZ (Służba publiczna — Personel ESDZ — Członek personelu tymczasowego — Szef delegatury w państwie trzecim — Utrata zaufania — Przeniesienie do siedziby ESDZ — Wcześniejsze rozwiązanie umowy o pracę — Wypowiedzenie — Uzasadnienie decyzji — Artykuł 26 regulaminu pracowniczego — Prawo do obrony — Prawo do bycia wysłuchanym)	38
2015/C 346/43	Sprawa F-9/15: Postanowienie Sądu do spraw Służby Publicznej z dnia 7 września 2015 r. – Verhelst/EMA	38

IV

*(Informacje)*INFORMACJE INSTYTUCJI, ORGANÓW I JEDNOSTEK ORGANIZACYJNYCH
UNII EUROPEJSKIEJ

TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI UNII EUROPEJSKIEJ

Ostatnie publikacje Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*

(2015/C 346/01)

Ostatnia publikacja

Dz.U. C 337 z 12.10.2015

Wcześniejsze publikacje

Dz.U. C 328 z 5.10.2015

Dz.U. C 320 z 28.9.2015

Dz.U. C 311 z 21.9.2015

Dz.U. C 302 z 14.9.2015

Dz.U. C 294 z 7.9.2015

Dz.U. C 279 z 24.8.2015

Teksty te są dostępne na stronie internetowej

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Ogłoszenia)

POSTĘPOWANIA SĄDOWE

TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Državna revizijska komisija za revizijo postopkov oddaje javnih naročil (Słowenia) w dniu 18 czerwca 2015 r. – Medisanus d. o. o./Splošna Bolnišnica Murska Sobota

(Sprawa C-296/15)

(2015/C 346/02)

Język postępowania: słoweński

Sąd odsyłający

Državna revizijska komisija za revizijo postopkov oddaje javnih naročil

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Medisanus d. o. o.

Strona pozwana: Splošna Bolnišnica Murska Sobota

Pytania prejudycjalne1) Czy dyrektywę 2004/18/WE⁽¹⁾, a w szczególności art. 23 ust. 2, art. 23 ust. 8 i art. 2 w związku z— dyrektywą 2001/83/WE⁽²⁾, w szczególności art. 83,— dyrektywą 2002/98/WE⁽³⁾, w szczególności art. 4 ust. 2,

— TFUE, w szczególności art. 18,

należy interpretować w ten sposób, że sprzeciwiają się one wymogowi, aby wytwarzane przemysłowo produkty lecznicze były „uzyskiwane ze słoweńskiego osocza”, (wymogowi wynikającemu z przepisów krajowych Republiki Słowenii, to znaczy z art. 6 pkt 71 ZZdr-2)?

⁽¹⁾ Dyrektywa 2004/18/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 31 marca 2004 r. w sprawie koordynacji procedur udzielania zamówień publicznych na roboty budowlane, dostawy i usługi (Dz.U. L 134, s. 114).

⁽²⁾ Dyrektywa 2001/83/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 6 listopada 2001 r. w sprawie wspólnotowego kodeksu odnoszącego się do produktów leczniczych stosowanych u ludzi (Dz.U. L 311, s. 67).

⁽³⁾ Dyrektywa 2002/98/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 27 stycznia 2003 r. ustanawiająca normy jakości i bezpiecznego pobierania, testowania, przetwarzania, przechowywania i dystrybucji krwi ludzkiej i składników krwi oraz zmieniająca dyrektywę 2001/83/WE (Dz.U. L 33, s. 30).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Verwaltungsgerichts Wien (Austria) w dniu 8 lipca 2015 r. – Hans Maschek

(Sprawa C-341/15)

(2015/C 346/03)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Verwaltungsgericht Wien

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Hans Maschek

Strona pozwana: Magistratsdirektion der Stadt Wien

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy regulacja tego rodzaju, jak rozpatrywany § 41a ust. 2 Wiener Besoldungsordnung 1994 stanowiący, że pracownikowi, który na własny wniosek rozwiązuje w określonej chwili stosunek pracy, zasadniczo nie przysługuje prawo do ekwiwalentu pieniężnego za niewykorzystany urlop w rozumieniu art. 7 dyrektywy 2003/88/WE⁽¹⁾ jest zgodna z art. 7 dyrektywy 2003/88?

W przypadku udzielenia odpowiedzi przeczącej, czy przepis krajowy stanowiący, że pracownik, który na własny wniosek rozwiązuje w określonej chwili stosunek pracy, ma podjąć wszelkie kroki, by wykorzystać pozostały urlop wypoczynkowy do rozwiązania stosunku pracy, i że prawo do ekwiwalentu pieniężnego za niewykorzystany urlop w przypadku rozwiązania stosunku pracy na wniosek pracownika powstaje jedynie wówczas, jeżeli również w przypadku złożenia wniosku o urlop wypoczynkowy począwszy od dnia złożenia wniosku o rozwiązanie stosunku pracy pracownik nie byłby w stanie wykorzystać urlopu wypoczynkowego w rozmiarze stanowiącym podstawę wniosku o ekwiwalent pieniężny za niewykorzystany urlop [jest zgodny z art. 7 dyrektywy 2003/88]?

- 2) Czy należy przyjąć, że prawo do ekwiwalentu pieniężnego za niewykorzystany urlop istnieje jedynie wówczas, gdy pracownik, który wskutek niezdolności do pracy nie był w stanie wykorzystać urlopu bezpośrednio przed rozwiązaniem stosunku pracy a) poinformował pracodawcę bezzwłocznie (a zatem zasadniczo przed rozwiązaniem stosunku pracy) o swej niezdolności do pracy (np. wskutek choroby) i b) wykazał niezdolność do pracy (np. wskutek choroby) bez zbędnej zwłoki (a zatem zasadniczo przed rozwiązaniem stosunku pracy) (np. poprzez zwolnienie lekarskie)?

W przypadku udzielenia odpowiedzi przeczącej, czy przepis krajowy stanowiący, że prawo do ekwiwalentu pieniężnego za niewykorzystany urlop istnieje jedynie wówczas, gdy pracownik, który wskutek niezdolności do pracy nie był w stanie wykorzystać urlopu bezpośrednio przed rozwiązaniem stosunku pracy a) poinformował pracodawcę bezzwłocznie (a zatem zasadniczo przed rozwiązaniem stosunku pracy) o swej niezdolności do pracy (np. wskutek choroby) i b) wykazał niezdolność do pracy (np. wskutek choroby) bez zbędnej zwłoki (a zatem zasadniczo przed rozwiązaniem stosunku pracy) (np. poprzez zwolnienie lekarskie) jest zgodny z art. 7 dyrektywy 2003/88?

- 3) Zgodnie z orzecznictwem Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej (por. wyroki: z dnia 18 marca 2004 r. w sprawie C-342/01 Gomez, pkt. 31; z dnia 24 stycznia 2012 r. w sprawie C-282/10 Dominguez, pkt 47–50; z dnia 3 maja 2012 r. w sprawie C-337/10 Neidei, pkt 37) państwa członkowskie mają prawo udzielić pracownikowi w drodze ustawy prawo do urlopu lub prawo do ekwiwalentu pieniężnego za niewykorzystany urlop wykraczające poza prawo minimalne zagwarantowane w § 7 dyrektywy 2003/88. Również w tym przypadku prawa zagwarantowane na mocy art. 7 dyrektywy 2003/88 mają bezpośrednie zastosowanie (por. wyroki: z dnia 24 stycznia 2012 r. w sprawie C-282/10 Dominguez, pkt 34–36; z dnia 12 czerwca 2014 r. w sprawie C-118/13 Boilacke, pkt 28).

Czy mając na uwadze te wykładnię art. 7 dyrektywy 2003/88 okoliczność, że ustawodawca krajowy udzielił określonej kręgowi osób prawo do ekwiwalentu pieniężnego za niewykorzystany urlop w sposób wyraźny przewyższające wymogi owego przepisu dyrektywy skutkuje tym, że w związku z bezpośrednim zastosowaniem art. 7 dyrektywy 2003/88 osobom, którym niezgodnie z dyrektywą nie udzielono w ustawie krajowej prawa do ekwiwalentu pieniężnego za niewykorzystany urlop, przysługuje prawo do tego ekwiwalentu w wymiarze w sposób wyraźny przewyższającym wymogi owego przepisu dyrektywy, udzielonym w regulacji krajowej jedynie osobom uprzywilejowanym na mocy tego przepisu?

- ⁽¹⁾ Dyrektywa 2003/88/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 4 listopada 2003 r. dotycząca niektórych aspektów organizacji czasu pracy; Dz.U. L 299, s. 9.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Hoge Raad der Nederlanden (Niderlandy) w dniu 13 lipca 2015 r. – College van Burgemeester en Wethouders van de gemeente Amersfoort/X BV

(Sprawa C-360/15)

(2015/C 346/04)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Hoge Raad der Nederlanden

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca kasację: College van Burgemeester en Wethouders van de gemeente Amersfoort

Druga strona postępowania: X BV

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 2 ust. 3 dyrektywy 2006/123/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 grudnia 2006 r. w sprawie usług na rynku wewnętrznym ⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że przepis ten znajduje zastosowanie do nakładania opłat przez organ państwa członkowskiego za rozpatrzenie wniosku o wyrażenie zgody w odniesieniu do terminu, miejsca i sposobu wykonania wykopów w związku z układaniem przewodów dla publicznej sieci łączności elektronicznej?
- 2) Czy rozdział III dyrektywy 2006/123/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 grudnia 2006 r. w sprawie usług na rynku wewnętrznym należy interpretować w ten sposób, że znajduje on zastosowanie także do stanów faktycznych mających wyłącznie charakter krajowy?
- 3) Czy dyrektywa 2006/123/WE [...] w kontekście jej motywu 9 powinna być interpretowana w ten sposób, że nie obowiązuje ona w stosunku do uregulowania krajowego, które wymaga, by zamierzone wykonanie wykopów w związku z układaniem, konserwacją lub usuwaniem przewodów dla publicznej sieci łączności elektronicznej zostało zgłoszone w radzie gminy, podczas gdy rada gminy nie jest uprawniona do zakazania zgłoszonych czynności, jednakże może określić warunki w odniesieniu do miejsca wykonania, terminu wykonania oraz sposobu wykonania prac oraz w odniesieniu do wspierania wspólnego używania urządzeń i koordynacji robót z operatorami innych obiektów budowlanych znajdujących się w gruncie?

- 4) Czy art. 4 pkt 6 dyrektywy 2006/123/WE [...] należy interpretować w ten sposób, że przepis ten znajduje zastosowanie do decyzji o wyrażeniu zgody, która określa miejsce, termin oraz sposób wykonania wykopów w związku z układaniem przewodów dla publicznej sieci łączności elektronicznej, mimo że odpowiedni organ państwa członkowskiego nie może zakazać wykonania tych robót jako takich?
- 5) a) Jeżeli art. 13 ust. 2 dyrektywy 2006/123/WE [...] z uwagi na odpowiedzi na powyższe pytania znajduje zastosowanie w niniejszej sprawie: czy przepis ten jest wtedy bezpośrednio skuteczny?
- b) Jeżeli na pytanie 5a zostanie udzielona odpowiedź twierdząca: czy koszty naliczone na podstawie art. 13 ust. 2 dyrektywy 2006/123/WE [...] mogą w takim wypadku być obliczone na podstawie szacunku kosztów dla wszystkich wniosków, na podstawie kosztów wszystkich wniosków, które są porównywalne z danym wnioskiem, czy też na podstawie kosztów poszczególnych wniosków?
- c) Jeżeli na pytanie 5a zostanie udzielona odpowiedź twierdząca: na podstawie jakich kryteriów należy przyporządkować zgodnie z art. 13 ust. 2 dyrektywy 2006/123/WE [...] koszty pośrednie i koszty stałe do konkretnych wniosków o udzielenie zezwoleń?

⁽¹⁾ Dz.U. L 376, s. 36.

Skarga wniesiona w dniu 14 lipca 2015 r. – Komisja Europejska/Rumunia

(Sprawa C-366/15)

(2015/C 346/05)

Język postępowania: rumuński

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: E. Sanfrutos Cano, L. Nicolae, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Rumunia

Żądania strony skarżącej

- Stwierdzenie, że nie przyjmując przepisów ustawowych i wykonawczych niezbędnych do zastosowania się do przepisów dyrektywy Komisji 2013/28/UE z dnia 17 maja 2013 r. zmieniającej załącznik II do dyrektywy 2000/53/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie pojazdów wycofanych z eksploatacji ⁽¹⁾, a w każdym razie nie przekazując ich do wiadomości Komisji, Rumunia uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciążyą na mocy art. 2 ust. 1 tej dyrektywy;
- obciążenie Rumunii kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Termin transpozycji dyrektywy upłynął w dniu 22 sierpnia 2013 r.

⁽¹⁾ Dz.U. L 135, s. 14.

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Trybunał Konstytucyjny
(Polska) w dniu 20 lipca 2015 r. – Rzecznik Praw Obywatelskich (RPO)**

(Sprawa C-390/15)

(2015/C 346/06)

Język postępowania: polski

Sąd odsyłający

Trybunał Konstytucyjny

Wnioskodawca w postępowaniu głównym

Rzecznik Praw Obywatelskich (RPO)

Pozostali uczestnicy postępowania: Marszałek Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej, Prokurator Generalny

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy pkt 6 załącznika III do dyrektywy Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej⁽¹⁾, w brzmieniu zmienionym przepisami dyrektywy Rady 2009/47/WE z dnia 5 maja 2009 r. zmieniającej dyrektywę 2006/112/WE w zakresie stawek obniżonych podatku od wartości dodanej⁽²⁾ jest nieważny, ponieważ w procesie prawodawczym naruszono istotny wymóg proceduralny konsultacji z Parlamentem Europejskim?
- 2) Czy art. 98 ust. 2 dyrektywy 2006/112/WE powołanej w punkcie 1 w związku z pkt 6 załącznika III do tej dyrektywy jest nieważny, ponieważ narusza zasadę neutralności podatkowej w zakresie, w jakim wyłącza stosowanie obniżonych stawek podatku do książek wydawanych w formie cyfrowej i innych publikacji elektronicznych?

⁽¹⁾ Dz.U. L 347, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 116, s. 18.

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal Superior de Justicia
de Andalucía (Hiszpania) w dniu 20 lipca 2015 r. – Marina del Mediterráneo S.L. i in./Consejería de
Obras Públicas y Vivienda de la Junta de Andalucía**

(Sprawa C-391/15)

(2015/C 346/07)

Język postępowania: hiszpański

Sąd odsyłający

Tribunal Superior de Justicia de Andalucía

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Marina del Mediterráneo S.L., Marina del Mediterráneo Duquesa S.L., Marina del Mediterráneo Estepona S.L., Marina del Mediterráneo Este S.L., Marinas del Mediterráneo Torre S.L., Marina del Mediterráneo Marbella S.L., Gómez Palma S.C., Enrique Alemán S.A., Cyes Infraestructuras S.A., Cysur Obras y Medioambiente S.A.

Strona pozwana: Consejería de Obras Públicas y Vivienda de la Junta de Andalucía

Pozostali uczestnicy postępowania: Agencia Pública de Puertos de Andalucía, UTE Nassir Bin Abdullah and Sons, S.L., Puerto Deportivo de Marbella, S.A. i Ayuntamiento de Marbella

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy w świetle zasad lojalnej współpracy i skuteczności [effet utile] dyrektywy 89/665, art. 1 ust. 1 i art. 2 ust. 1 lit. a) i b) dyrektywy 89/665⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że sprzeciwiają się one istnieniu przepisów krajowych takich jak te zawarte w art. 310 ust. 2 ustawy 30/2007 z dnia 30 października 2007 r. o zamówieniach publicznych (obecnie art. 40 ust. 2 dekretu królewskiego z mocą ustawy 3/2011 w sprawie przyjęcia ujednoliconego tekstu ustawy o zamówieniach publicznych), w zakresie, w jakim przepisy te bronią dostępu do szczególnego środka odwoławczego w sprawach zamówień publicznych w odniesieniu do postanowień instytucji zamawiającej, takich jak postanowienie o dopuszczeniu oferty złożonej przez oferenta, co do którego został podniesiony zarzut niespełnienia wymogów dotyczących poświadczenia zdolności technicznych i wypłacalności ekonomicznej określonych w przepisach krajowych i w przepisach Unii?
- 2) Jeżeli na pierwsze pytanie zostanie udzielona odpowiedź twierdząca, czy art. 1 ust. 1 i art. 2 ust. 1 lit. a) i b) dyrektywy 89/665 mają bezpośrednią skuteczność?

⁽¹⁾ Dyrektywa Rady z dnia 21 grudnia 1989 r. w sprawie koordynacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do stosowania procedur odwoławczych w zakresie udzielania zamówień publicznych na dostawy i roboty budowlane (Dz.U. L 395, s. 33).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Curtea de Apel București (Rumunia) w dniu 29 lipca 2015 r. – Selenia România Srl/Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice (DGRFP) București

(Sprawa C-416/15)

(2015/C 346/08)

Język postępowania: rumuński

Sąd odsyłający

Curtea de Apel București

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Selenia România SRL

Strona pozwana: Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice (DGRFP) București

Interwenient: Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice (DGRFP) Galați

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy **rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 21/2013 Rady**⁽¹⁾ [rozszerzające ostateczne cło antydumpingowe nałożone rozporządzeniem wykonawczym (UE) nr 791/2011 wobec przywozu niektórych rodzajów tkanin siatkowych o otwartych oczkach z włókien szklanych pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej na przywóz niektórych rodzajów tkanin siatkowych o otwartych oczkach z włókien szklanych wysyłanych z Tajwanu i Tajlandii, zgłoszonych lub niezgłoszonych jako pochodzące z Tajwanu i Tajlandii] **należy interpretować w ten sposób, że ma ono zastosowanie także do przywozu dokonanego przez rezydentów Unii Europejskiej z Tajwanu przed dniem 17 stycznia 2013 r., czyli w 2012 r., lecz po wydaniu rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 791/2011 Rady**⁽²⁾ [w sprawie nałożenia ostatecznego cła antydumpingowego i ostatecznego pobrania tymczasowego cła nałożonego na przywóz niektórych rodzajów tkanin siatkowych o otwartych oczkach z włókien szklanych pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej]?

- 2) **Czy ostateczne cło antydumpingowe, określone w art. 1 rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 21/2013 Rady ma zastosowanie również w wypadku przywozu dokonywanego przez rezydentów Unii Europejskiej z Tajwanu w okresie przed dniem 17 stycznia 2013 r. oraz przed dniem wydania rozporządzenia (UE) nr 437/2012 Komisji** ⁽³⁾ [wszczynające dochodzenie dotyczące możliwego obchodzenia środków antydumpingowych, wprowadzonych rozporządzeniem wykonawczym Rady (UE) nr 791/2011 w odniesieniu do przywozu niektórych rodzajów tkanin siatkowych o otwartych oczkach z włókien szklanych pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej, poprzez przywóz niektórych rodzajów tkanin siatkowych o otwartych oczkach z włókien szklanych wysyłanych z Tajwanu i Tajlandii, zgłoszonych lub niezgłoszonych jako pochodzące z Tajwanu i Tajlandii, oraz poddające ten przywóz rejestracji] **lecz po wydaniu rozporządzenia (UE) nr 791/2011 Rady?**

- ⁽¹⁾ Rozporządzenie wykonawcze (UE) nr. 21/2013 Rady z dnia 10 stycznia 2013 r. rozszerzające ostateczne cło antydumpingowe nałożone rozporządzeniem wykonawczym (UE) nr 791/2011 wobec przywozu niektórych rodzajów tkanin siatkowych o otwartych oczkach z włókien szklanych pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej na przywóz niektórych rodzajów tkanin siatkowych o otwartych oczkach z włókien szklanych pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej (Dz.U. L 11, s. 1).
- ⁽²⁾ Rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 791/2011 Rady z dnia 3 sierpnia 2011 r. w sprawie nałożenia ostatecznego cla antydumpingowego i ostatecznego pobrania tymczasowego cla nałożonego na przywóz niektórych rodzajów tkanin siatkowych o otwartych oczkach z włókien szklanych pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej (Dz.U. L 204, s. 1).
- ⁽³⁾ Rozporządzenie (UE) nr 437/2012 Komisji z dnia 23 maja 2012 r. wszczynające dochodzenie dotyczące możliwego obchodzenia środków antydumpingowych, wprowadzonych rozporządzeniem wykonawczym Rady (UE) nr 791/2011 w odniesieniu do przywozu niektórych rodzajów tkanin siatkowych o otwartych oczkach z włókien szklanych pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej, poprzez przywóz niektórych rodzajów tkanin siatkowych o otwartych oczkach z włókien szklanych wysyłanych z Tajwanu i Tajlandii, zgłoszonych lub niezgłoszonych jako pochodzące z Tajwanu i Tajlandii, oraz poddające ten przywóz rejestracji (Dz. U. L 134, s. 12).

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Oberlandesgericht
Düsseldorf (Niemcy) w dniu 30 lipca 2015 r. – Thomas Philipps GmbH & Co. KG przeciwko Grüne
Welle Vertriebs GmbH**

(Sprawa C-419/15)

(2015/C 346/09)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Oberlandesgericht Düsseldorf

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Thomas Philipps GmbH & Co. KG

Strona pozwana: Grüne Welle Vertriebs GmbH

Pytania prejudycjalne

1. Czy art. 33 ust. 2 zdanie pierwsze rozporządzenia Rady (WE) nr 6/2002 z dnia 12 grudnia 2001 r. w sprawie wzorów wspólnotowych ⁽¹⁾ stoi na przeszkodzie dochodzeniu roszczeń – w związku z naruszeniem praw do wspólnotowego znaku towarowego – przez licencjodawcę, który nie jest wpisany do rejestru wspólnotowych znaków towarowych?

2. Gdyby na pytanie pierwsze udzielona została odpowiedź przecząca: czy wyłączny licencjobiorca wspólnotowego znaku towarowego może dochodzić roszczeń o naprawienie własnej szkody we wszczętym przez siebie, za zgodą właściciela praw, postępowaniu na podstawie art. 32 ust. 3 rozporządzenia Rady (WE) nr 6/2002 z dnia 12 grudnia 2001 r. w sprawie wzorów wspólnotowych, czy też może on jedynie przystąpić do postępowania w sprawie naruszenia wzoru wspólnotowego wszczętego przez samego właściciela praw na podstawie ust. 4 tego przepisu?

(¹) Dz.U. L 3, s. 1.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal de première instance francophone de Bruxelles (Belgia) w dniu 30 lipca 2015 r. – postępowanie karne przeciwko U (*)

(Sprawa C-420/15)

(2015/C 346/10)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Tribunal de première instance francophone de Bruxelles

Strony w postępowaniu głównym

U (*)

Pytania prejudycjalne

Czy art. 2 i 3 arrêté royal z dnia 20 lipca 2001 r. relatif à l'immatriculation des véhicules (rozporządzenia królewskiego w sprawie rejestracji pojazdów) są niezgodne z art. 18, 20, 45, 49 i 56 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej z tego względu, że pojazdy należące do osoby zamieszkałej w państwie członkowskim Unii Europejskiej innym niż Belgia i zarejestrowane w tym innym państwie członkowskim, aby poruszać się po Belgii – nawet tylko przejeżdżając przez ten kraj – muszą posiadać rejestrację belgijską w przypadku gdy osoba ta zamieszkuje również w Belgii?

Odwołanie od wyroku Sądu (trzecia izba) wydanego w dniu 4 czerwca 2015 r. w sprawie T-222/14 Deluxe Laboratories/OHIM (Deluxe) wniesione w dniu 10 sierpnia 2015 r. przez Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM)

(Sprawa C-437/15 P)

(2015/C 346/11)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Wnoszący odwołanie: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM) (przedstawiciel: S. Palmero Cabezas, pełnomocnik)

Druga strona postępowania: Deluxe Laboratories, Inc.

(*) Informacje usunięto w ramach ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych.

Żądania wnoszącego odwołanie

- uchylenie zaskarżonego wyroku

- obciążenie kosztami strony skarżącej w postępowaniu przed Sądem.

Zarzuty i główne argumenty

OHIM uważa, że zaskarżony wyrok powinien zostać uchylony, ponieważ Sąd naruszył art. 75 zdanie pierwsze rozporządzenia nr 207/2009 ⁽¹⁾ w związku z art. 7 ust. 1 lit. b) i ust. 2. rozporządzenia nr 207/2009 z powodów ściśle przedstawionych poniżej:

1. Sąd naruszył prawo, wykluczając możliwość całościowego uzasadnienia w odniesieniu do różnych towarów i usług, jeżeli postrzeganie oznaczenia względem każdego z nich jest jednolite, a zatem uzasadnienie mające zastosowanie do każdego z nich jest niezmienne.
2. Narzucenie OHIM obowiązku systematycznego powtarzania tego samego uzasadnienia dla każdego z towarów lub usług bądź jednorodnych kategorii towarów lub usług spowodowałoby, że obowiązek uzasadnienia stałby się obowiązkiem czysto formalnym.
3. Izba odwoławcza wyraźnie podała powody uzasadniające przyjęcie, że oznaczenie – w odniesieniu do każdego towaru i każdej usługi rozpatrywanych w sprawie – byłoby postrzegane wyłącznie jako wskazanie bardzo wysokiej jakości towaru lub usługi.
4. Wystarczające jest posiadanie przez towary i usługi wspólnej cechy, żeby było możliwe uzasadnienie obejmujące je wszystkie, jeżeli oznaczenie jest pozbawione charakteru odróżniającego z powodu tej cechy. W niniejszej sprawie ta wspólna cecha polega na tym, że każdy z rozpatrywanych towarów i każda z rozpatrywanych usług, bez wyjątku, może odznaczać się mniej lub bardziej wysoką jakością, a zatem wskazanie bardzo wysokiej jakości byłoby postrzegane – wobec ich ogółu i wobec każdego z nich – jako zwykły element strategii sprzedaży.
5. Sąd dokonał błędnej wykładni ustalonego przez orzecznictwo pojęcia „dostatecznie jednorodnej” kategorii towarów lub usług, co doprowadziło do nienależnego ograniczenia kryteriów uzasadniających jego ocenę. W niniejszej sprawie wspólna cecha wskazana przez izbę odwoławczą pozwala na uznanie, że zgłoszone towary i usługi tworzą kategorię dostatecznie jednorodną, co pozwala na całościowe uzasadnienie.
6. Zaskarżony wyrok nie jest zgodny z dotychczasowym orzecznictwem, w szczególności z postanowieniem z dnia 11 grudnia 2014 r. w sprawie C-253/14 P, FTI Touristik GmbH/OHIM, (BigXtra), EU:C:2014:2445.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 207/2009 z dnia 26 lutego 2009 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego, Dz.U. L 78, s. 1.

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Varbergs tingsrätt (Szwecja)
w dniu 28 sierpnia 2015 r. – Remigijus Plycius/Aldona Plyciene**

(Sprawa C-455/15)

(2015/C 346/12)

Język postępowania: szwedzki

Sąd odsyłający

Varbergs tingsrätt.

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Remigijus Plycius.

Strona pozwana: Aldona Plyciene.

Pytania prejudycjalne

Czy Varbergs tingsrätt powinien, zgodnie z art. 23 lit. a) rozporządzenia Bruksela II⁽¹⁾ lub z jakimkolwiek innym przepisem tego rozporządzenia, nie naruszając postanowień art. 24 tego rozporządzenia, odmówić uznania orzeczenia sądu rejonowego w Szyłokarczmie z dnia 18 lutego 2015 r. a tym samym w dalszym ciągu rozpatrywać spór dotyczący pieczy nad dzieckiem, zawisły przed Varbergs tingsrätt?

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 2201/2003 z dnia 27 listopada 2003 r. dotyczące jurysdykcji oraz uznawania i wykonywania orzeczeń w sprawach małżeńskich oraz w sprawach dotyczących odpowiedzialności rodzicielskiej, uchylające rozporządzenie (WE) nr 1347/2000 (Dz.U. L 338, s. 1).

**Odwołanie od wyroku Sądu (siódma izba) wydanego w dniu 25 czerwca 2015 r. w sprawie T-95/14
Iranian Offshore Engineering & Construction/Rada, wniesione w dniu 28 sierpnia 2015 r. przez
Iranian Offshore Engineering & Construction Company (IOEC)**

(Sprawa C-459/15 P)

(2015/C 346/13)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Wnoszący odwołanie: Iranian Offshore Engineering & Construction Company (IOEC) (przedstawiciele: adwokaci J. Viñals Camallonga, L. Barriola Urruticoechea i J. Iriarte Ángel)

Druga strona postępowania: Rada Unii Europejskiej

Żądania wnoszącego odwołanie

- uchylenie wyroku Sądu (siódma izba) z dnia 25 czerwca 2015 r. w sprawie T-95/14;
- wydanie orzeczenia kończącego postępowanie w sprawie poprzez uwzględnienie żądań skarżącej – obecnie wnoszącej odwołanie – w pierwszej instancji, to jest poprzez stwierdzenie nieważności art. 1 decyzji 2013/661/WPZiB⁽¹⁾ z dnia 15 listopada 2013 r. oraz art. 1 rozporządzenia wykonawczego nr 1154/2013⁽²⁾ z dnia 15 listopada 2013 r. w zakresie w jakim dotyczą one lub mogą dotyczyć IOEC oraz poprzez nakazanie usunięcia nazwy skarżącej z załączników do wymienionych przepisów;

— obciążenie Rady kosztami postępowania w obu instancjach.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie odwołania wnosząca je strona podnosi trzy zarzuty:

Naruszenie prawa polegające na tym, że w wyroku błędnie stwierdzono, iż Rada dochowała obowiązku uzasadnienia i nie naruszyła prawa do skutecznej ochrony sądowej.

Naruszenie prawa poprzez stwierdzenie w wyroku, że środki zastosowane wobec skarżącej znajdują poparcie w dowodach, podczas gdy w rzeczywistości są one pozbawione jakiegokolwiek podstawy faktycznej i wyrok opiera się na domniemaniach. Doprowadziło to do nadużycia władzy i naruszenia właściwych norm prawnych oraz zasady równego traktowania.

Naruszenie prawa polegające na tym, że w wyroku błędnie stwierdzono, iż przestrzegano prawa skarżącej do własności, a także zasady proporcjonalności.

⁽¹⁾ Decyzja Rady 2013/661/WPZiB z dnia 15 listopada 2013 r. zmieniająca decyzję 2010/413/WPZiB w sprawie środków ograniczających wobec Iranu, Dz.U. L 306, s. 18.

⁽²⁾ Rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) nr 1154/2013 z dnia 15 listopada 2013 r. dotyczące wykonania rozporządzenia (UE) nr 267/2012 w sprawie środków ograniczających wobec Iranu, Dz.U. L 306, s. 3.

SĄD

Wyrok Sądu z dnia 10 września 2015 r. – Dow AgroSciences i Dintec Agroquímica – Produtos Químicos/Komisja

(Sprawa T-446/10) ⁽¹⁾

[Środki ochrony roślin — Substancja czynna trifluralina — Niewłączenie do załącznika I do dyrektywy 91/414/EWG — Rozporządzenie (WE) nr 33/2008 — Przyspieszona procedura oceny — Oczywisty błąd w ocenie — Zasada niedyskryminacji — Proporcjonalność]

(2015/C 346/14)

Język postępowania: angielski

Strony

Skarżące: Dow AgroSciences Ltd (Hitchin, Zjednoczone Królestwo) i Dintec Agroquímica – Produtos Químicos, L^{da} (Funchal, Portugalia) (przedstawiciele: adwokaci K. Van Maldegem i C. Mereu)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: początkowo P. Ondrůšek i F. Wilman, następnie P. Ondrůšek i G. von Rintelen, pełnomocnicy, wspierani przez adwokata J. Stuycka)

Przedmiot

Żądanie stwierdzenia nieważności decyzji Komisji 2010/355/UE z dnia 25 czerwca 2010 r. dotyczącej niewłączenia trifluraliny do załącznika I do dyrektywy Rady 91/414/EWG (Dz.U. L 160, s. 30).

Sentencja

1) Skarga zostaje oddalona.

2) Dow AgroSciences Ltd i Dintec Agroquímica – Produtos Químicos, L^{da} pokrywają, poza własnymi kosztami, koszty poniesione przez Komisję Europejską.

⁽¹⁾ Dz.U. C 346 z 18.12.2010.

Wyrok Sądu z dnia 8 września 2015 r. – Amitié/Komisja

(Sprawa T-234/15) ⁽¹⁾

(Klauzula arbitrażowa — Dotacja — Pomoc finansowa — Zawieszenie płatności — Żądanie zwrotu deklarowanych kosztów — Odszkodowanie — Odsetki za zwłokę — Nota obciążeniowa — Odpowiedzialność umowna — Żądanie wzajemne)

(2015/C 346/15)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Amitié Srl (Bologna, Włochy) (przedstawiciele: adwokaci D. Bogaert, M. Picat i C. Siciliano)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: F. Moro i S. Delaude, pełnomocnicy, wspierani początkowo przez adwokatów R. Van der Houta i A. Krämera, a następnie przez R. Van der Houta i A. Köhler)

Przedmiot

Skarga wniesiona na podstawie art. 272 TFUE i art. 340 akapit pierwszy TFUE, mająca na celu, w pierwszej kolejności, uzyskanie przede wszystkim stwierdzenia, że kwoty otrzymane przez skarżącą tytułem umowy dotacji oraz dwóch umów o pomocy finansowej zawartych przez nią ze Wspólnotą, reprezentowaną przez Komisję, a także kara finansowa i odsetki za zwłokę, których zwrotu lub zapłaty domaga się Komisja od skarżącej, w świetle ostatecznych wniosków z kontroli finansowej, nie są należne lub przynajmniej nie w pełnej wysokości, oraz następnie, że prawo Komisji do ekstrapolowania ostatecznych wniosków z kontroli do innej umowy dotacji jest niedozwolone, i wreszcie, że Komisja spowodowała powstanie odpowiedzialności umownej Unii poprzez zawieszenie, w świetle wstępnych wniosków z kontroli finansowej, płatności kwot należnych skarżącej na podstawie dwóch innych umów dotacji; oraz w drugiej kolejności, uzyskanie zasądzenia od Komisji wypłaty skarżącej, po pierwsze, pozostałych kwot należnych na podstawie umów dotacji, których wykonanie zawieszono, i na podstawie innej umowy o pomocy finansowej, oraz odsetek za zwłokę, a po drugie, odszkodowania w celu naprawienia skarżącej szkody doznanej z racji niezgodnego z prawem korzystania przez Komisję z uprawnień przysługujących jej na mocy umów o pomocy finansowej lub dotacji objętych kontrolą finansową oraz umów dotacji, których wykonanie zostało zawieszono w następstwie tej kontroli.

Sentencja

- 1) *Umarza się postępowanie w przedmiocie żądania Amitié Srl o odnotowanie rezygnacji przez Komisję Europejską z kwestionowania pozostałych kwot należnych w ramach wykonania umów dotacji o sygnaturach: ECP-2007-DILI-517005, dotyczącej działania Athena (Access to cultural heritage networks across Europe) oraz ECP-2008-DILI-538025, dotyczącej działania Judaica Europeana (Jewish urban digital European integrated cultural archive).*
- 2) *W pozostałym zakresie skarg zostaje oddalona.*
- 3) *Zasądza się zapłatę przez Amitié na rzecz Komisji, po pierwsze, kwoty 50 458,23 EUR wraz z odsetkami za zwłokę w wysokości 4,5 % rocznie od dnia 6 kwietnia 2012 r. do czasu uiszczenia całości kwoty, po drugie, kwoty 261 947,36 EUR wraz z odsetkami za zwłokę w wysokości 4,25 % rocznie od dnia 28 grudnia 2012 r. do czasu uiszczenia całości kwoty, po trzecie, kwoty 358 712,35 EUR wraz z odsetkami za zwłokę w wysokości 4,5 % rocznie od dnia 8 maja 2012 r. do czasu uiszczenia całości kwoty i po czwarte, kwoty 5 045,82 EUR wraz z odsetkami za zwłokę w wysokości 4,5 % rocznie od dnia 23 czerwca 2012 r. do czasu uiszczenia całości kwoty.*
- 4) *Amitié pokrywa własne koszty i zostaje obciążona czterema piątymi kosztów Komisji.*
- 5) *Komisja pokrywa jedną piątą własnych kosztów.*

⁽¹⁾ Dz.U. C 243 z 11.8.2012.

Wyrok Sądu z dnia 4 września 2015 r. – Zjednoczone Królestwo/Komisja**(Sprawa T-503/12) ⁽¹⁾****(EFOGR — Sekcja Gwarancji — EFRG i EFRROW — Wydatki wyłączone z finansowania — System płatności jednolitych — Kontrole kluczowe — Kontrole uzupełniające)**

(2015/C 346/16)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej (przedstawiciele: początkowo C. Murrell, następnie E. Jenkinson i M. Holt a wreszcie M. Holt, pełnomocnicy, wspierani przez D. Wyatta, QC, i V. Wakefield, barrister)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: N. Donnelly, P. Rossi i K. Skelly, pełnomocnicy)

Przedmiot

Żądanie stwierdzenia nieważności decyzji wykonawczej Komisji 2012/500/UE z dnia 6 września 2012 r. wyłączającej z finansowania Unii Europejskiej niektóre wydatki poniesione przez państwa członkowskie z tytułu Sekcji Gwarancji Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolnej (EFOGR), Europejskiego Funduszu Rolniczego Gwarancji (EFRG) oraz Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW) (Dz.U. L 244, s. 11), w zakresie, w jakim decyzja ta dotyczy zawartych w załączniku do tej decyzji czterech pozycji dotyczących ryczałtowej korekty w wysokości 5 % zastosowanej w odniesieniu do wydatków poniesionych w Irlandii Północnej (Zjednoczone Królestwo) w latach budżetowych 2008 i 2009 i wynoszących odpowiednio 277 231,60 i 13 671 588,90 oraz 270 398,26 i 15 844 193,29 EUR

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej pokrywa, oprócz własnych kosztów, koszty poniesione przez Komisję Europejską.

⁽¹⁾ Dz.U. C 26 z 26.1.2013.

Wyrok Sądu z dnia 8 września 2015 r. – Ministry of Energy of Iran/Rada**(Sprawa T-564/12) ⁽¹⁾****(Wspólna polityka zagraniczna i bezpieczeństwa — Środki ograniczające podjęte wobec Iranu w celu zapobiegania rozprzestrzenianiu broni jądrowej — Zamrożenie środków finansowych — Obowiązek uzasadnienia — Prawo do obrony — Prawo do skutecznej ochrony sądowej — Błąd w ocenie — Naruszenie praw podstawowych — Proporcjonalność)**

(2015/C 346/17)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Ministry of Energy of Iran (Teheran, Iran) (przedstawiciel: M. Lester, barrister)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej (przedstawiciele: M. Bishop i A. de Elera, pełnomocnicy)

Przedmiot

Żądanie stwierdzenia częściowej nieważności decyzji Rady 2012/635/WPZiB z dnia 15 października 2012 r. zmieniającej decyzję 2010/413/WPZiB w sprawie środków ograniczających wobec Iranu (Dz.U. L 282, s. 58) i rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) nr 945/2012 z dnia 15 października 2012 r. dotyczącego wykonania rozporządzenia (UE) nr 267/2012 w sprawie środków ograniczających wobec Iranu (Dz.U. L 282, s. 16).

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.

- 2) Ministry of Energy of Iran zostaje obciążone kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 55 z 23.2.2013.

Wyrok Sądu z dnia 4 września 2015 r. – NIOC i in./Rada

(Sprawa T-577/12) ⁽¹⁾

(Wspólna polityka zagraniczna i bezpieczeństwa — Środki ograniczające podjęte wobec Iranu w celu zapobiegania rozprzestrzenianiu broni jądrowej — Zamrożenie funduszy — Skarga o stwierdzenie nieważności — Jednostka niższego rzędu niż państwo — Legitymacja procesowa i interes prawny — Dopuszczalność — Obowiązek uzasadnienia — Wskazanie i wybór podstawy prawnej — Kompetencja Rady — Zasada przewidywalności działań Unii — Pojęcie podmiotu związanego — Oczywisty błąd w ocenie — Prawo do obrony — Prawo do skutecznej ochrony sądowej — Proporcjonalność — Prawo własności)

(2015/C 346/18)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: National Iranian Oil Company PTE Ltd (NIOC) (Singapur, Singapur); National Iranian Oil Company International Affairs Ltd (NIOC International Affairs) (Londyn, Zjednoczone Królestwo); Iran Fuel Conservation Organization (IFCO) (Teheran, Iran); Karoon Oil & Gas Production Co. (Chuzestan, Iran); Petroleum Engineering & Development Co. (PEDEC) (Teheran); Khazar Exploration and Production Co. (KEPCO) (Teheran); National Iranian Drilling Co. (NIDC) (Chuzestan); South Zagros Oil & Gas Production Co. (Sziraz, Iran); Maroun Oil & Gas Co. (Ahwaz, Iran); Masjed-Soleyman Oil & Gas Co. (MOGC) (Chuzestan); Gachsaran Oil & Gas Co. (Ahmad, Iran); Aghajari Oil & Gas Production Co. (AOGPC) (Chuzestan); Arvandan Oil & Gas Co. (AOGC) (Chorramszahr, Iran); West Oil & Gas Production Co. (Kermanszah, Iran); East Oil & Gas Production Co. (EOGPC) (Meszhed, Iran); Iranian Oil Terminals Co. (IOTC) (Teheran) oraz Pars Special Economic Energy Zone (PSEEZ) (Buszehr, Iran) (przedstawiciel: adwokat J.M. Thouvenin)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej (przedstawiciele: V. Piessevaux i M. Bishop, pełnomocnicy)

Przedmiot

Po pierwsze, żądanie stwierdzenia nieważności decyzji Rady 2012/635/WPZiB z dnia 15 października 2012 r. dotyczącej zmiany decyzji 2010/413/WPZiB w sprawie środków ograniczających wobec Iranu (Dz.U. L 282, s. 58) oraz rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) nr 945/2012 z dnia 15 października 2012 r. dotyczącego wykonania rozporządzenia (UE) nr 267/2012 w sprawie środków ograniczających wobec Iranu (Dz.U. L 282, s. 16) w zakresie, w jakim akty te dotyczą skarżących, a po drugie, żądanie mające na celu uznanie, że nie stosują się do skarżących art. 20 ust. 1 lit. c) decyzji Rady 2010/413/WPZiB z dnia 26 lipca 2010 r. w sprawie środków ograniczających wobec Iranu i uchylającej wspólne stanowisko 2007/140/WPZiB (Dz.U. L 195, s. 39), zmienionej decyzją 2012/635, oraz art. 23 ust. 2 lit. d) rozporządzenia Rady (UE) nr 267/2012 z dnia 23 marca 2012 r. w sprawie środków ograniczających wobec Iranu i uchylającego rozporządzenie (UE) nr 961/2010 (Dz.U. L 88, s. 1).

Sentencja

1) Skarga zostaje oddalona.

2) *National Iranian Oil Company PTE Ltd (NIOC), National Iranian Oil Company International Affairs Ltd (NIOC International Affairs), Iran Fuel Conservation Organization (IFCO), Karoon Oil & Gas Production Co., Petroleum Engineering & Development Co. (PEDEC), Khazar Exploration and Production Co. (KEPCO), National Iranian Drilling Co. (NIDC), South Zagros Oil & Gas Production Co., Maroun Oil & Gas Co., Masjed-Soleyman Oil & Gas Co. (MOGC), Gachsaran Oil & Gas Co., Aghajari Oil & Gas Production Co. (AOGPC), Arvandan Oil & Gas Co. (AOGC), West Oil & Gas Production Co., East Oil & Gas Production Co. (EOGPC), Iranian Oil Terminals Co. (IOTC) i Pars Special Economic Energy Zone (PSEEZ)* pokrywają własne koszty oraz koszty poniesione przez Radę Unii Europejskiej.

⁽¹⁾ Dz.U. C 79 z 16.3.2013.

Wyrok Sądu z dnia 9 września 2015 r. – Panasonic i MT Picture Display/Komisja

(Sprawa T-82/13) ⁽¹⁾

(Konkurencja — Porozumienia, decyzje i uzgodnione praktyki — Światowy rynek kineskopów do telewizorów i monitorów komputerowych — Decyzja stwierdzająca naruszenie art. 101 TFUE i art. 53 porozumienia EOG — Porozumienia i uzgodnione praktyki w dziedzinie cen, podziału rynków, zdolności i produkcji — Prawo do obrony — Dowód uczestnictwa w kartelu — Jednolite i ciągle naruszenie — Wytyczne z 2006 r. w sprawie metody ustalania grzywien — Proporcjonalność — Grzywiny — Nieograniczone prawo orzekania)

(2015/C 346/19)

Język postępowania: angielski

Strony

Skarżące: Panasonic Corp. (Kadoma, Japonia) i MT Picture Display Co. Ltd (Matsuocho, Japonia) (przedstawiciele: R. Gerrits i A.-H. Bischke, adwokaci, M. Hoskins, QC, i S. K. Abram, barrister)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: A. Biolan, M. Kellerbauer i G. Koleva, pełnomocnicy)

Przedmiot

Tytułem żądania głównego – żądanie stwierdzenia nieważności decyzji Komisji C (2012) 8839 final z dnia 5 grudnia 2012 r. dotyczącej postępowania na podstawie art. 101 TFUE i art. 53 porozumienia EOG (sprawa COMP/39.437 – Kineskopy do telewizorów i monitorów komputerowych) w zakresie, w jakim dotyczy ona skarżących, lub pomocniczo – żądanie obniżenia kwoty grzywny, która została na nie nałożona.

Sentencja

- 1) Kwota grzywien nałożonych w art. 2 ust. 2 lit. f), h) oraz i) decyzji Komisji C (2012) 8839 final z dnia 5 grudnia 2012 r. dotyczącej postępowania na podstawie art. 101 TFUE i art. 53 porozumienia EOG (sprawa COMP/39.437 – Kineskopy do telewizorów i monitorów komputerowych) zostaje ustalona na 128 866 000 EUR w odniesieniu do Panasonic Corp. ze względu na jego bezpośredni udział w naruszeniu dotyczącym rynku kineskopów do telewizorów kolorowych, na 82 826 000 EUR w odniesieniu do Panasonic, Toshiba Corp. i MT Picture Display Co. Ltd, na zasadzie odpowiedzialności solidarnej, oraz na 7 530 000 EUR w odniesieniu do Panasonic i MT Picture Display, na zasadzie odpowiedzialności solidarnej.
- 2) W pozostałym zakresie skarga zostaje oddalona.
- 3) Każda ze stron pokrywa własne koszty.

⁽¹⁾ Dz.U. C 101 z 6.4.2013.

Wyrok Sądu z dnia 9 września 2015 r. – Samsung SDI i in./Komisja

(Sprawa T-84/13) ⁽¹⁾

(Konkurencja — Porozumienia, decyzje i uzgodnione praktyki — Światowy rynek kineskopów do telewizorów i monitorów komputerowych — Decyzja stwierdzająca naruszenie art. 101 TFUE i art. 53 porozumienia EOG — Porozumienia i uzgodnione praktyki w dziedzinie cen, podziału rynków, zdolności i produkcji — Jednolite i ciągłe naruszenie — Czas trwania naruszenia — Współpraca w toku postępowania administracyjnego — Komunikat w sprawie współpracy z 2006 r. — Obniżenie kwoty grzywny — Obliczanie kwoty grzywny — Uwzględnienie sprzedaży przedsiębiorstw według kryterium miejsca dostawy — Uwzględnienie średniej wartości sprzedaży zarejestrowanej w okresie trwania naruszenia)

(2015/C 346/20)

Język postępowania: angielski

Strony

Skarżące: Samsung SDI Co. Ltd (Gyeonggi-do, Republika Korei); Samsung SDI Germany GmbH (Berlin, Niemcy) i Samsung SDI (Malaysia) Bhd (Negeri Sembilan Darul Khusus, Malezja) (przedstawiciele: początkowo G. Berrisch, adwokat, D. Hull, solicitor, i L.-A. Grelier, adwokat, następnie D. Hull i L.-A. Grelier, później L.-A. Grelier, D. Geradin, J. Ysewyn, P. Camesasca, adwokaci, i J. Flynn, QC)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: A. Biolan, G. Meessen i H. van Vliet, pełnomocnicy)

Przedmiot

Żądanie stwierdzenia częściowej nieważności decyzji Komisji C (2012) 8839 final z dnia 5 grudnia 2012 r. dotyczącej postępowania na podstawie art. 101 TFUE i art. 53 porozumienia EOG (sprawa COMP/39.437 – Kineskopy do telewizorów i monitorów komputerowych) oraz żądanie obniżenia grzywien nałożonych na skarżące.

Sentencja

- 1) Umarza się postępowanie w przedmiocie skargi w zakresie, w jakim dotyczy ona Samsung SDI Germany GmbH.
- 2) W pozostałym zakresie skarga zostaje oddalona.
- 3) Samsung SDI Co. Ltd i Samsung SDI (Malaysia) Bhd zostają obciążone kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 108 z 13.4.2013.

Wyrok Sądu z dnia 9 września 2015 r. – LG Electronics/Komisja

(Sprawa T-91/13) ⁽¹⁾

(Konkurencja — Porozumienia, decyzje i uzgodnione praktyki — Światowy rynek kineskopów do telewizorów i monitorów komputerowych — Decyzja stwierdzająca naruszenie art. 101 TFUE i art. 53 porozumienia EOG — Porozumienia i uzgodnione praktyki w dziedzinie cen, podziału rynków i zdolności produkcyjnych — Jednolite i ciągłe naruszenie — Możliwość przypisania spółce dominującej naruszenia popełnionego przez wspólne przedsiębiorstwo — Równość traktowania — Metoda obliczania kwoty grzywny — Uwzględnienie wartości sprzedaży kineskopów w ramach produktów przetworzonych — Termin przedawnienia — Proporcjonalność — Czas trwania postępowania administracyjnego)

(2015/C 346/21)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: LG Electronics, Inc. (Seul, Korea Południowa) (przedstawiciele: G. van Gerven i T. Franchoo, adwokaci)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: początkowo C. Hödlmayr, M. Kellerbauer i P. Van Nuffel, następnie M. Kellerbauer, P. Van Nuffel i A. Biolan, pełnomocnicy)

Przedmiot

Żądanie stwierdzenia częściowej nieważności decyzji Komisji C (2012) 8839 final z dnia 5 grudnia 2012 r. dotyczącej postępowania na podstawie art. 101 TFUE i art. 53 porozumienia EOG (sprawa COMP/39.437 – Kineskopy do telewizorów i monitorów komputerowych) oraz żądanie obniżenia kwoty grzywnien nałożonych na skarżącą.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.

2) LG Electronics, Inc. zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 108 z 13.4.2013.

Wyrok Sądu z dnia 9 września 2015 r. – Philips/Komisja

(Sprawa T-92/13) ⁽¹⁾

(Konkurencja — Porozumienia, decyzje i uzgodnione praktyki — Światowy rynek kineskopów do telewizorów i monitorów komputerowych — Decyzja stwierdzająca naruszenie art. 101 TFUE i art. 53 porozumienia EOG — Porozumienia i uzgodnione praktyki w dziedzinie cen, podziału rynków i zdolności produkcyjnych — Jednolite i ciągłe naruszenie — Możliwość przypisania spółce dominującej naruszenia popełnionego przez wspólne przedsiębiorstwo — Równość traktowania — Metoda obliczania kwoty grzywny — Uwzględnienie wartości sprzedaży kineskopów w ramach produktów przetworzonych — Uwzględnienie średniej wartości sprzedaży zarejestrowanej w okresie trwania naruszenia — Uwzględnienie całkowitego obrotu grupy — Proporcjonalność — Czas trwania postępowania administracyjnego)

(2015/C 346/22)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Koninklijke Philips Electronics NV (Eindhoven, Niderlandy) (przedstawiciele: J. de Pree i S. Molin, adwokaci)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: początkowo C. Hödlmayr, M. Kellerbauer i P. Van Nuffel, następnie M. Kellerbauer, P. Van Nuffel i A. Biolan, wreszcie M. Kellerbauer, P. Van Nuffel i V. Bottka, pełnomocnicy)

Przedmiot

Tytułem żądania głównego, żądanie stwierdzenia częściowej nieważności decyzji Komisji C (2012) 8839 final z dnia 5 grudnia 2012 r. dotyczącej postępowania na podstawie art. 101 TFUE i art. 53 porozumienia EOG (sprawa COMP/39.437 – Kineskopy do telewizorów i monitorów komputerowych), a tytułem pomocniczym – żądanie uchylenia lub obniżenia grzywien nałożonych na skarżącą.

Sentencja

1) Skarga zostaje oddalona.

2) Koninklijke Philips Electronics NV zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 108 z 13.4.2013.

Wyrok Sądu z dnia 9 września 2015 r. – Toshiba/Komisja(Sprawa T-104/13) ⁽¹⁾

(Konkurencja — Porozumienia, decyzje i uzgodnione praktyki — Światowy rynek kineskopów do telewizorów i monitorów komputerowych — Decyzja stwierdzająca naruszenie art. 101 TFUE i art. 53 porozumienia EOG — Porozumienia i uzgodnione praktyki w dziedzinie cen, podziału rynków, zdolności i produkcji — Dowód uczestnictwa w kartelu — Jednolite i ciągle naruszenie — Możliwość przypisania naruszenia — Wspólna kontrola — Grzywny — Nieograniczone prawo orzekania)

(2015/C 346/23)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Toshiba Corp. (Tokio, Japonia) (przedstawiciele: J. MacLennan, solicitor, J. Jourdan, A. Schulz i P. Berghe, adwokaci)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: M. Biolan, V. Bottka i M. Kellerbauer, pełnomocnicy)

Przedmiot

Żądanie stwierdzenia nieważności decyzji Komisji C (2012) 8839 final z dnia 5 grudnia 2012 r. dotyczącej postępowania na podstawie art. 101 TFUE i art. 53 porozumienia EOG (sprawa COMP/39.437 – Kineskopy do telewizorów i monitorów komputerowych) w zakresie, w jakim dotyczy ona skarżącej, a także pomocniczo – żądanie uchylenia lub obniżenia kwoty grzywny, która została na nią nałożona.

Sentencja

- 1) Stwierdza się częściową nieważność art. 1 ust. 2 lit. d) decyzji Komisji C (2012) 8839 final z dnia 5 grudnia 2012 r. dotyczącej postępowania na podstawie art. 101 TFUE i art. 53 porozumienia EOG (sprawa COMP/39.437 – Kineskopy do telewizorów i monitorów komputerowych) w zakresie, w jakim Komisja stwierdza w nim, że Toshiba Corp. uczestniczyła w światowym kartelu na rynku kineskopów do telewizorów kolorowych w okresie od dnia 16 maja 2000 r. do dnia 31 marca 2003 r.
- 2) Stwierdza się nieważność art. 2 ust. 2 lit. g) tej decyzji w zakresie, w jakim Komisja nakłada w nim na Toshiba grzywnę w wysokości 28 048 000 EUR z tytułu jej bezpośredniego udziału w światowym kartelu na rynku kineskopów do telewizorów kolorowych.
- 3) Kwota grzywny nałożonej na Toshiba w art. 2 ust. 2 lit. h) omawianej decyzji na zasadzie odpowiedzialności solidarnej ponoszonej wspólnie z Panasonic Corp. i MT Picture Display Co. Ltd zostaje ustalona na 82 826 000 EUR.
- 4) W pozostałym zakresie skarga zostaje oddalona.
- 5) Każda ze stron pokrywa własne koszty.

⁽¹⁾ Dz.U. C 114 z 20.4.2013.

Wyrok Sądu z dnia 4 września 2015 r. – Zjednoczone Królestwo/Komisja(Sprawa T-245/13) ⁽¹⁾**[EFOGR — Sekcja Gwarancji — EFRG i EFRROW — Wydatki wyłączone z finansowania — System płatności jednolitych — Kontrole kluczowe — Kontrole uzupełniające — Artykuły 51, 53, 73 i 73a rozporządzenia (WE) nr 796/2004]**

(2015/C 346/24)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej (przedstawiciele: początkowo C. Murrell, M. Holt i E. Jenkinson, a następnie M. Holt, pełnomocnicy, wspierani przez D. Wyatta, QC, i V. Wakefield, barrister)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: P. Rossi i K. Skelly, pełnomocnicy)

Przedmiot

Żądanie częściowego stwierdzenia nieważności decyzji wykonawczej Komisji 2013/123/UE z dnia 26 lutego 2013 r. wyłączającej z finansowania Unii Europejskiej niektóre wydatki poniesione przez państwa członkowskie z tytułu Sekcji Gwarancji Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolnej (EFOGR), Europejskiego Funduszu Rolniczego Gwarancji (EFRG) oraz Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW) (Dz.U. L 67, s. 20), w zakresie, w jakim decyzja ta dotyczy zawartej w załączniku 1 do tej decyzji pozycji dotyczącej ekstrapolacji korekty w wysokości 5,19 % wydatków poniesionych w Irlandii Północnej (Zjednoczone Królestwo) w roku budżetowym 2010 wynoszącej 16 513 582,57 EUR.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej pokrywa, oprócz własnych kosztów, również koszty poniesione przez Komisję Europejską.

⁽¹⁾ Dz.U. C 189 z 29.6.2013.

Wyrok Sądu z dnia 10 września 2015 r. – Grecja/Komisja(Sprawa T-346/13) ⁽¹⁾**(EFOGR — Sekcja Gwarancji — EFRG i EFRROW — Wydatki wyłączone z finansowania — Środki rozwoju obszarów wiejskich — Agrośrodowisko — Adekwatność kontroli — Ryczałtowe korekty finansowe)**

(2015/C 346/25)

Język postępowania: grecki

Strony

Strona skarżąca: Republika Grecka (przedstawiciele: początkowo I.K. Chalkias, X. Basakou i A.E. Vasilopoulou, następnie A.E. Vasilopoulou, G. Kanellopoulos i O. Tsirkinidou, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: A. Marcoulli i D. Triantafyllou, pełnomocnicy)

Przedmiot

Żądanie stwierdzenia nieważności decyzji wykonawczej Komisji 2013/214/UE z dnia 2 maja 2013 r. wyłączającej z finansowania Unii Europejskiej niektóre wydatki poniesione przez państwa członkowskie z tytułu Sekcji Gwarancji Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolnej (EFOGR), Europejskiego Funduszu Rolniczego Gwarancji (EFRG) oraz Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW) (Dz.U. L 123, s. 11).

Sentencja

- 1) Stwierdza się nieważność decyzji wykonawczej Komisji 2013/214/UE z dnia 2 maja 2013 r. wyłączającej z finansowania Unii Europejskiej niektóre wydatki poniesione przez państwa członkowskie z tytułu Sekcji Gwarancji Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolnej (EFOGR), Europejskiego Funduszu Rolniczego Gwarancji (EFRG) oraz Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW) w zakresie, w jakim nałożono w niej na Republikę Grecką korektę finansową w wysokości 2 % w odniesieniu do poddziałań rolno-środowiskowych „Rolnictwo ekologiczne” i „Ekologiczna hodowla zwierząt”.
- 2) Skarga zostaje oddalona w pozostałym zakresie.
- 3) Republika Grecka i Komisja Europejska pokrywają własne koszty.

⁽¹⁾ Dz.U. C 245 z 24.8.2013.

Wyrok Sądu z dnia 10 września 2015 r. – H&M Hennes & Mauritz/OHIM – Yves Saint Laurent (Torebki)

(Sprawa T-525/13) ⁽¹⁾

[Wzór wspólnotowy — Postępowanie w sprawie unieważnienia prawa do wzoru — Zarejestrowany wzór wspólnotowy przedstawiający torebki — Wcześniejszy wzór — Podstawa unieważnienia — Indywidualny charakter — Artykuł 6 rozporządzenia (WE) nr 6/2002 — Obowiązek uzasadnienia]

(2015/C 346/26)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: H&M Hennes & Mauritz BV & Co. KG (Hamburg, Niemcy) (przedstawiciele: adwokaci H. Hartwig i A. von Mühlendahl)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (przedstawiciel: A. Folliard-Monguiral, pełnomocnik)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą OHIM była również, interwenient przed Sądem: Yves Saint Laurent SAS (Paryż, Francja) (przedstawiciel: awokat N. Decker)

Przedmiot

Skarga na decyzję Trzeciej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 8 lipca 2013 r. (sprawa R 207/2012-3) dotyczącą postępowania w sprawie unieważnienia prawa do wzoru pomiędzy H&M Hennes & Mauritz BV & Co. KG a Yves Saint Laurent SAS.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) H&M Hennes & Mauritz BV & Co. KG zostaje obciążona kosztami postępowania, włącznie z kosztami poniesionymi przez Yves Saint Laurent SAS w toku postępowania przed Izbą Odwoławczą Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM).

⁽¹⁾ Dz.U. C 359 z 7.12.2013.

Wyrok Sądu z dnia 10 września 2015 r. – H&M Hennes & Mauritz/OHIM – Yves Saint Laurent (Torebki)

(Sprawa T-526/13) ⁽¹⁾

[Wzór wspólnotowy — Postępowanie w sprawie unieważnienia prawa do wzoru — Zarejestrowany wzór wspólnotowy przedstawiający torebki — Wcześniejszy wzór — Podstawa unieważnienia — Indywidualny charakter — Artykuł 6 rozporządzenia (WE) nr 6/2002 — Obowiązek uzasadnienia]

(2015/C 346/27)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: H&M Hennes & Mauritz BV & Co. KG (Hamburg, Niemcy) (przedstawiciele: adwokaci H. Hartwig i A. von Mühlendahl)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (przedstawiciel: A. Folliard-Monguiral, pełnomocnik)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą OHIM była również, interwenient przed Sądem: Yves Saint Laurent SAS (Paryż, Francja) (przedstawiciel: awokat N. Decker)

Przedmiot

Skarga na decyzję Trzeciej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 8 lipca 2013 r. (sprawa R 208/2012-3) dotyczącą postępowania w sprawie unieważnienia prawa do wzoru pomiędzy H&M Hennes & Mauritz BV & Co. KG a Yves Saint Laurent SAS.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) H&M Hennes & Mauritz BV & Co. KG zostaje obciążona kosztami postępowania, włącznie z kosztami poniesionymi przez Yves Saint Laurent SAS w toku postępowania przed Izbą Odwoławczą Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM).

⁽¹⁾ Dz.U. C 359 z 7.12.2013.

Wyrok Sądu z dnia 8 września 2015 r. – Gold Crest/OHIM (MIGHTY BRIGHT)(Sprawa T-714/13) ⁽¹⁾

[Wspólnotowy znak towarowy — Zgłoszenie słownego wspólnotowego znaku towarowego MIGHTY BRIGHT — Względna podstawa odmowy rejestracji — Brak charakteru odróżniającego — Artykuł 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009]

(2015/C 346/28)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Gold Crest LLC (Goleta, Stany Zjednoczone) (przedstawiciele: adwokaci P. Rath i W. Festl-Wietek)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (przedstawiciel: S. Bonne, pełnomocnik)

Przedmiot

Skarga na decyzję Drugiej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 8 października 2013 r. (sprawa R 2038/2012-2) dotyczącą rejestracji oznaczenia słownego MIGHTY BRIGHT jako wspólnotowego znaku towarowego.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Gold Crest LLC pokrywa własne koszty oraz koszty poniesione przez Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM).

⁽¹⁾ Dz.U. C 61 z 1.3.2014.

Wyrok Sądu z dnia 9 września 2015 r. – Pérez Gutiérrez/Komisja(Sprawa T-168/14) ⁽¹⁾

(Odpowiedzialność pozaumowna — Zdrowie publiczne — Dyrektywa 2001/37/WE — Produkcja, prezentowanie i sprzedaż wyrobów tytoniowych — Kolorowe fotografie zaproponowane przez Komisję jako ostrzeżenia dotyczące zdrowia, które mają być umieszczane na opakowaniach wyrobów tytoniowych — Decyzja 2003/641/WE — Nieuprawnione wykorzystanie wizerunku osoby zmarłej — Szkada poniesiona przez wdowę po osobie zmarłej)

(2015/C 346/29)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Ana Pérez Gutiérrez (Mataró, Hiszpania) (przedstawiciel: adwokat J. Soler Puebla)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: J. Baquero Cruz i C. Cattabriga, pełnomocnicy)

Przedmiot

Skarga o odszkodowanie zmierzająca do uzyskania z jednej strony odszkodowania za szkodę poniesioną przez skarżącą w następstwie nieuprawnionego wykorzystania wizerunku jej zmarłego małżonka wśród fotografii zaproponowanych przez Komisję jako ostrzeżenia dotyczące zdrowia, które mają być umieszczane na opakowaniach wyrobów tytoniowych zgodnie z art. 5 ust. 3 akapit pierwszy dyrektywy 2001/37/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 5 czerwca 2001 r. w sprawie zbliżenia przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych państw członkowskich, dotyczących produkcji, prezentowania i sprzedaży wyrobów tytoniowych (Dz.U. L 194, s. 26) i decyzją Komisji 2003/641/WE z dnia 5 września 2003 r. w sprawie stosowania na opakowaniach papierosów kolorowych fotografii lub innych ilustracji jako ostrzeżeń związanych z ochroną zdrowia (Dz.U. L 226, s. 24), a z drugiej strony do usunięcia wizerunku jej zmarłego małżonka i zakaz wykorzystywania tego wizerunku w Unii Europejskiej.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.

- 2) Ana Pérez Gutiérrez zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 135 z 5.5.2014.

Wyrok Sądu z dnia 3 września 2015 r. – iNET24 Holding/OHIM (IDIRECT24)

(Sprawa T-225/14) (¹)

[Wspólnotowy znak towarowy — Rejestracja międzynarodowa wskazująca Wspólnotę Europejską — Słowny znak towarowy IDIRECT24 — Bezwzględna podstawa odmowy rejestracji — Brak charakteru odróżniającego — Artykuł 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009 — Obowiązek uzasadnienia — Artykuł 75 rozporządzenia nr 207/2009]

(2015/C 346/30)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: iNET24 Holding AG (Feusisberg, Szwajcaria) (przedstawiciele: adwokaci S. Kirschstein-Freund, B. Breitingger i V. Dalichau)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (przedstawiciele: początkowo A. Pohlmann, a następnie S. Hanne, pełnomocnicy)

Przedmiot

Skarga na decyzję Piątej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 4 lutego 2014 r. (sprawa R 1867/2013-5) dotyczącą rejestracji międzynarodowej wskazującej Wspólnotę Europejską słownego znaku towarowego IDIRECT24.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) iNET24 Holding AG zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 184 z 16.6.2014.

Wyrok Sądu z dnia 3 września 2015 r. – Warenhandelszentrum/OHIM – Baumarkt Max Bahr (NEW MAX)

(Sprawa T-254/14) ⁽¹⁾

[Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie graficznego wspólnotowego znaku towarowego NEW MAX — Wcześniejszy graficzny wspólnotowy znak towarowy MAX — Względna podstawa odmowy rejestracji — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009]

(2015/C 346/31)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Warenhandelszentrum Ltd (Neu-Ulm, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat F.P. Hirschel)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (przedstawiciele: początkowo A. Pohlmann, a następnie S. Hanne, pełnomocnicy)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą OHIM była również: Baumarkt Max Bahr GmbH & Co. KG (Hamburg, Niemcy)

Przedmiot

Skarga na decyzję Pierwszej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 29 stycznia 2014 r. (sprawa R 2035/2012-1) dotyczącą postępowania w sprawie sprzeciwu między Baumarkt Max Bahr GmbH & Co. KG a Warenhandelszentrum Ltd.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Warenhandelszentrum Ltd zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 194 z 24.6.2014.

Wyrok Sądu z dnia 9 września 2015 r. – Dairek Attoumi/OHIM – Diesel (DIESEL)(Sprawa T-278/14) ⁽¹⁾

[Wspólnotowy znak towarowy lub wzór — Postępowanie w przedmiocie unieważnienia — Zarejestrowany wspólnotowy znak towarowy lub wzór DIESEL — Wcześniejszy słowny międzynarodowy znak towarowy DIESEL — Podstawa unieważnienia — Używanie oznaczenia o charakterze odróżniającym — Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd — Artykuł 25 ust. 1 lit. e) rozporządzenia (WE) nr 6/2002 — Dowód rzeczywistego używania — Zawieszenie postępowania administracyjnego]

(2015/C 346/32)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Mansour Dairek Attoumi (Badalona, Hiszpania) (przedstawiciele: adwokaci E. Manresa Medina i J. Manresa Medina)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (przedstawiciele: O. Mondéjar Ortuño i V. Melgar, pełnomocnicy)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą OHIM była również, interwenient przed Sądem: Diesel SpA (Breganze, Włochy) (przedstawiciele: adwokaci F. Celluprica i F. Fischetti)

Przedmiot

Skarga na decyzję Trzeciej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 18 lutego 2014 r. (sprawa R 855/2012-3) dotyczącą postępowania w przedmiocie wniosku o unieważnienie toczącego się pomiędzy Diesel SpA a Mansourem Dairekiem Attoumim.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Mansour Dairek Attoumi zostaje obciążony kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 253 z 4.8.2014.

Wyrok Sądu z dnia 9 września 2015 r. – Verein StHD/OHIM (czarna szarfa)(Sprawa T-530/14) ⁽¹⁾

[Wspólnotowy znak towarowy — Zgłoszenie graficznego wspólnotowego znaku towarowego przedstawiającego czarną szarfę — Bezwzględna podstawa odmowy rejestracji — Brak charakteru odróżniającego — Artykuł 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009]

(2015/C 346/33)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Verein Sterbehilfe Deutschland (Verein StHD) (Zurich, Szwajcaria) (przedstawiciel: adwokat P. Brauns)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (przedstawiciel: M. Fischer, pełnomocnik)

Przedmiot

Skarga na decyzję Czwartej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 5 maja 2014 r. (sprawa R 1940/2013-4) dotycząca zgłoszenia jako wspólnotowego znaku towarowego oznaczenia graficznego przedstawiającego czarną szarfę.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Verein Sterbehilfe Deutschland (Verein StHB) zostaje obciążone kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 303 z 8.9.2014.

Wyrok Sądu z dnia 9 września 2015 r. – Inditex/OHIM – Ansell (ZARA)

(Sprawa T-584/14) ⁽¹⁾

**[Wspólnotowy znak towarowy — Postępowania w sprawie stwierdzenia wygaśnięcia prawa do znaku —
Słowny wspólnotowy znak towarowy ZARA — Rzeczywiste używanie — Artykuł 51 ust. 1
lit. a) rozporządzenia (WE) nr 207/2009]**

(2015/C 346/34)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Industria de Diseño Textil, SA (Inditex) (Arteixo, Hiszpania) (przedstawiciel: adwokat C. Duch Fonoll)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (przedstawiciel: J. Crespo Carrillo, pełnomocnik)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą OHIM byli również, interwenienci przed Sądem: Zainab Ansell i Roger Ansell (Moshi, Tanzania)

Przedmiot

Skarga na decyzję Drugiej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 19 maja 2014 r. (sprawa R 1118/2013-2) dotyczącą postępowania w sprawie stwierdzenia wygaśnięcia prawa do znaku pomiędzy Zainabem Ansellem i Rogerem Ansellem, z jednej strony, a Industria de Diseño Textil, SA (Inditex), z drugiej strony.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Industria de Diseño Textil, SA (Inditex) zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 339 z 29.9.2014.

Wyrok Sądu z dnia 9 września 2015 r. – SV Capital/EUNB(Sprawa T-660/14) ⁽¹⁾

(Polityka gospodarcza i pieniężna — Wniosek o wszczęcie postępowania wyjaśniającego w sprawie domniemanego naruszenia prawa unijnego — Decyzja EUNB — Decyzja komisji odwoławczej europejskich urzędów nadzoru — Podniesienie z urzędu — Brak właściwości organu wydającego akt — Skarga o stwierdzenie nieważności — Termin do wniesienia skargi — Przekroczenie terminu — Częściowa niedopuszczalność)

(2015/C 346/35)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: SV Capital OÜ (Tallin, Estonia) (przedstawiciel: adwokat M. Greinoman)

Strona pozwana: Europejski Urząd Nadzoru Bankowego (EUNB) (przedstawiciele: J. Overett Somnier i Z. Giotaki, pełnomocnicy, wspierani przez adwokata F. Tuytschaevera)

Interwenient popierający stronę pozwaną: Komisja Europejska (przedstawiciele: W. Mölls i K.P. Wojcik, pełnomocnicy)

Przedmiot

Żądanie stwierdzenia nieważności – po pierwsze – decyzji EUNB C 2013 002 z dnia 21 lutego 2014 r. dotyczącej nieuwzględnienia wniosku skarżącej o wszczęcie postępowania wyjaśniającego przeciwko estońskiemu i fińskiemu urzędowi nadzoru sektora finansowego na podstawie art. 17 ust. 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1093/2010 z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie ustanowienia Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego), zmiany decyzji nr 716/2009/WE oraz uchylecia decyzji Komisji 2009/78/WE (Dz.U. L 331, s. 12) z uwagi na domniemane naruszenie prawa Unii Europejskiej, a – po drugie – decyzji komisji odwoławczej europejskich urzędów nadzoru 2014-C1-02 z dnia 14 lipca 2014 r. w sprawie oddalenia skargi wniesionej na tę decyzję.

Sentencja

- 1) Stwierdza się nieważność decyzji komisji odwoławczej europejskich urzędów nadzoru 2014-C1-02 z dnia 14 lipca 2014 r.
- 2) W pozostałym zakresie skarga zostaje oddalona.
- 3) Każda ze stron pokrywa własne koszty.

⁽¹⁾ Dz.U. C 431 z 1.12.2014.

Postanowienie Prezesa Sądu z dnia 1 września 2015 r. – Francja/Komisja

(Sprawa T-344/15 R)

[Postępowanie w przedmiocie środka tymczasowego — Dostęp do dokumentów instytucji — Rozporządzenie (WE) nr 1049/2001 — Dokumenty przekazane przez władze francuskie Komisji w ramach procedury przewidzianej w dyrektywie 98/34/WE — Sprzeciw Francji wobec ujawnienia dokumentów — Decyzja o przyznaniu osobie trzeciej dostępu do dokumentów — Wniosek o zawieszenie wykonania — Pilny charakter — Fumus boni iuris — Wyważenie interesów]

(2015/C 346/36)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Republika Francuska (przedstawiciele: F. Alabrune, G. de Bergues, D. Colas i F. Fize, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: J. Baquero Cruz i F. Clotuche-Duvieusart, pełnomocnicy)

Przedmiot

Wniosek o zawieszenie wykonania decyzji GESTDEM 2014/6064 z dnia 21 kwietnia 2015 r. dotyczącej potwierdzającego wniosku o dostęp do dokumentów na mocy rozporządzenia (WE) nr 1049/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 30 maja 2001 r. w sprawie publicznego dostępu do dokumentów Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji (Dz.U. L 145, s. 43), w której Komisja przyznała dostęp do dwóch dokumentów sporządzonych przez władze francuskie przekazanych jej w ramach procedury przewidzianej dyrektywą 98/34/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 czerwca 1998 r. ustanawiającą procedurę udzielania informacji w dziedzinie norm i przepisów technicznych oraz zasad dotyczących usług społeczeństwa informacyjnego (Dz.U. L 204, s. 37).

Sentencja

- 1) *Zawiesza się wykonanie decyzji Komisji Europejskiej GESTDEM 2014/6064 z dnia 21 kwietnia 2015 r. dotyczącej potwierdzającego wniosku o dostęp do dokumentów na mocy rozporządzenia (WE) nr 1049/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 30 maja 2001 r. w sprawie publicznego dostępu do dokumentów Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji, w której Komisja przyznała dostęp do dwóch dokumentów sporządzonych przez władze francuskie przekazanych jej w ramach procedury przewidzianej dyrektywą 98/34/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 czerwca 1998 r. ustanawiającą procedurę udzielania informacji w dziedzinie norm i przepisów technicznych oraz zasad dotyczących usług społeczeństwa informacyjnego.*
- 2) *Rozstrzygnięcie o kosztach nastąpi w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie.*

Skarga wniesiona w dniu 9 lipca 2015 r. – Renfe-Operadora/OHIM (AVE)

(Sprawa T-367/15)

(2015/C 346/37)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Renfe-Operadora, Entidad Pública Empresarial (Madryt, Hiszpania) (przedstawiciele: adwokaci J.B. Devaureix i M. Hernández Sandoval)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM)

Dane dotyczące postępowania przed OHIM

Przedmiotowy sporny znak towarowy: Graficzny wspólnotowy znak towarowy zawierający element słowny „AVE” – wniosek o przywrócenie stanu poprzedniego – zgłoszenie nr 5.640.198

Zaskarżona decyzja: Decyzja Piątej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 24 kwietnia 2015 r. w sprawie R 712/2014-5

Żądanie

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji i uwzględnienie wniosku o przywrócenie stanu poprzedniego, a w konsekwencji nakazanie nadania dalszego biegu odwołaniu wniesionemu przez skarżącą od decyzji Wydziału Unieważnień z dnia 4 lutego 2014 r., które powinno zostać rozpoznane przez Piątą Izbę Odwoławczą;
- obciążenie OHIM kosztami postępowania.

Podniesione zarzuty

- Niepełne przedstawienie stanu faktycznego w zaskarżonej decyzji, uchybienia procesowe, które pozbawiły stronę skarżącą możliwości obrony mimo dochowania przez nią należytej staranności;
- Błędna ocena dowodu, dysproporcja pomiędzy uchybieniem formalnym, którego dopuściła się podobno strona skarżąca, a jego konsekwencjami polegającymi na pozbawieniu skarżącej jej prawa do zaskarżenia decyzji niekorzystnej dla jej interesów, oraz nadmierny rygoryzm w zaskarżonej decyzji;
- Pozbawienie możliwości ochrony strony skarżącej z powodu niemożności podważenia podstaw materialnych, na których opiera się częściowe unieważnienie prawa do znaku towarowego „AVE”.

Odwołanie wniesione w dniu 13 sierpnia 2015 r. przez Europejską Służbę Działań Zewnętrznych (ESDZ) od wyroku wydanego w dniu 3 czerwca 2015 r. przez Sąd do spraw Służby Publicznej w sprawie F-78/14, Gross/ESDZ

(Sprawa T-472/15 P)

(2015/C 346/38)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnoszący odwołanie: Europejska Służba Działań Zewnętrznych (ESDZ) (przedstawiciele: S. Marquardt i M. Silva, pełnomocnicy)

Druga strona postępowania: Philipp Oliver Gross (Bruksela, Belgia)

Żądania

Wnoszący odwołanie wnosi do Sądu o:

- uchylenie wyroku Sądu do spraw Służby Publicznej Unii Europejskiej (trzecia izba) z dnia 3 czerwca 2015 r. w sprawie F-78/14, Gross/EZDZ;
- uwzględnienie żądań strony wnoszącej odwołanie przedstawionych w pierwszej instancji;
- obciążenie drugiej strony postępowania kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie odwołania strona wnosząca odwołanie podnosi siedem zarzutów, z których część dotyczy systemu oceny, a część systemu awansowania.

— W przedmiocie systemu oceny

1. Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia art. 43 regulaminu pracowniczego urzędników Unii Europejskiej, zasad rozkładu ciężaru dowodu, zakazu orzekania ultra petita i prawa do obrony strony wnoszącej odwołanie.
2. Zarzut drugi dotyczący naruszenia granic kontroli sądowej. Wnosząca odwołanie podnosi, że w zaskarżonym wyroku Sąd do spraw Służby Publicznej Służby Publicznej kilkakrotnie przekroczył granice swojej kontroli, i zdaje się, że chce narzucić jej przyjęcie określonego systemu oceny.
3. Zarzut trzeci dotyczący naruszenia prawa w odniesieniu do braku obiektywizmu systemu oceny niewyrażanej liczbowo i naruszenia art. 43 regulaminu pracowniczego.
4. Zarzut czwarty dotyczący naruszenia art. 266 TFUE, ze względu na to, że poprzez częściowe stwierdzenie nieważności spornej decyzji Sąd do spraw Służby Publicznej uniemożliwił wykonanie zaskarżonego wyroku bez dalszych naruszeń prawa. Wnosząca odwołanie podnosi, że skoro art. 4 zaskarżonej decyzji jest niezgodny z prawem, należy przeprowadzić ponowne porównanie osiągnięć strony skarżącej z osiągnięciami pozostałych mogących ubiegać się o awans urzędników w jej grupie zaszerogowania, w wykonaniu zaskarżonego wyroku, na podstawie sprawozdań z oceny, które według tego, co orzekł Sąd do spraw Służby Publicznej, nie pozwalają na przeprowadzenie tego porównania na obiektywnych i porównywalnych podstawach.

— W przedmiocie systemu awansowania

5. Zarzut piąty dotyczący naruszenia zakazu orzekania ultra petita i prawa do obrony wnoszącej odwołanie.
6. Zarzut szósty dotyczący naruszenia zasad rozkładu ciężaru dowodu.
7. Zarzut siódmy dotyczący naruszenia prawa w odniesieniu do naruszenia przez stronę wnoszącą odwołanie art. 45 regulaminu pracowniczego.

Skarga wniesiona w dniu 21 sierpnia 2015 r. – Rumunia/Komisji

(Sprawa T-478/15)

(2015/C 346/39)

Język postępowania: rumuński

Strony

Strona skarżąca: Rumunia (przedstawiciele: R. Radu, A. Buzoianu, E. Gane, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- Stwierdzenie nieważności decyzji Komisji wydanej w piśmie o sygnaturze BUDG/B/3/MV D(2015) 2453089 z dnia 11 czerwca 2015 r., zobowiązującej Rumunię do udostępnienia kwoty 1 079 513,03 EUR brutto, tytułem zasobów własnych;
- Obciążenie pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi cztery zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący braku właściwości Komisji Europejskiej do wydania zaskarżonej decyzji

- Uregulowania Unii Europejskiej nie zawierają żadnych przepisów uprawniających Komisję do nakładania na państwo członkowskie obowiązku zapłaty kwoty równoważnej kwocie utraconych zasobów własnych Unii Europejskiej, która powstała w następstwie umorzenia długu celnego decyzją innego państwa członkowskiego, które było odpowiedzialne za wyliczenie, pobranie i przekazanie do budżetu UE cła, tytułem tradycyjnych zasobów własnych.

2. Zarzut drugi dotyczący niewystarczającego i nienależytego uzasadnienia zaskarżonej decyzji

- Zaskarżona decyzja nie jest wystarczająco i należyście uzasadniona, czego wymaga art. 296 TFUE, gdyż, po pierwsze, zaskarżona decyzja nie zawiera podstawy prawnej, w oparciu o którą została wydana, a tej podstawy nie da się wywnioskować z innych elementów pisma, a po drugie, Komisja nie przedstawiła w zaskarżonej decyzji rozumowania prawnego, które doprowadziło ją do nałożenia na Rumunię obowiązku zapłaty.

3. Zarzut trzeci dotyczący niewłaściwego korzystania przez Komisję z uprawnień

- W zakresie, w jakim Sąd uzna, że instytucja Unii Europejskiej działała w ramach kompetencji przyznanych na mocy traktatów, Rumunia podnosi, że instytucja ta wykonywała te uprawnienia w sposób błędny, z naruszeniem zasady dobrej administracji i prawa do obrony państwa rumuńskiego.
- Komisja naruszyła obowiązek staranności i dobrej administracji, gdyż nie zbadała starannie wszystkich istotnych informacji, którymi dysponowała, lub nie zażądała innych niezbędnych informacji przed wydaniem zaskarżonej decyzji. Komisja nie wykazała bezpośredniego związku przyczynowego między zarzucanymi Rumunii ogólnościami faktycznymi a utratą zasobów własnych Unii Europejskiej. Komisja nie uzasadniła także żądanej od Rumunii kwoty poprzez odniesienie do kwot cła równoważnych wartości danych operacji tranzytu, tylko oparła się na wartości umorzonych w Niemczech.
- Działanie Komisji było nieprzewidywalne i nie umożliwiło Rumunii skorzystania z prawa do obrony.

4. Zarzut czwarty dotyczący naruszenia wymogów pewności prawa i uzasadnionych oczekiwań

- Normy prawne, na których podstawie Komisja nałożyła obowiązek zapłaty nie zostały przez nią wskazane i określone, a ich zastosowanie nie mogło zostać przez Rumunię przewidziane. Rumuńskie państwo nie mogło przewidzieć ani być świadome, zanim nie otrzymało pisma Komisji, obowiązku udostępnienia budżetowi Unii żądanej kwoty. Ponadto Rumunia podnosi, że poprzez wydanie zaskarżonej decyzji i nałożenie obowiązku zapłaty na Rumunię, pięć lat po zajściu okoliczności faktycznych i pomimo wniosków Komisji z dialogu prowadzonego w tym okresie z organami rumuńskimi, ta instytucja Unii Europejskiej naruszyła uzasadnione oczekiwania państwa rumuńskiego w przedmiocie braku po jego stronie obowiązku zapłaty cła dotyczącego omawianych operacji tranzytu.

Skarga wniesiona w dniu 31 sierpnia 2015 r. –Niderlandy/Komisja

(Sprawa T-501/15)

(2015/C 346/40)

Język postępowania: niderlandzki

Strony

Strona skarżąca: Królestwo Niderlandów (przedstawiciele: M. Bulterman, B. Koopman i H. Stergiou, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji [wykonawczej Komisji (UE) nr 2015/1119]
 - w zakresie, w jakim dotyczy to korekty finansowej w wysokości 336 064,53 EUR (za rok 2009), 403 863,66 EUR (za rok 2010) i 230 786,49 EUR (za rok 2011), dokonanej przez Komisję Europejską w związku z uznaniem przez nią obowiązującego systemu sankcji za zbyt łagodny,
 - w zakresie, w jakim dotyczy to korekty finansowej dokonanej w związku z niepełną kontrolą 3 wymogów SMR w 2009 r. (1 597 182 EUR, 15,53 EUR i 358,20 EUR), 4 wymogów SMR w 2010 r. (1 630 540,68 EUR i 6 520,50 EUR) i 4 wymogów SMR w 2011 r. (1 631 326,51 EUR), w zakresie w jakim dotyczy to uznania przez Komisję Europejską, że Niderlandy naruszyły wymóg SMR 8; oraz
- obciążenie Komisji Europejskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Strona skarżąca wnosi o częściowe stwierdzenie nieważności decyzji wykonawczej Komisji (UE) nr 2015/1119 z dnia 22 czerwca 2015 r. wyłączającej z finansowania Unii Europejskiej niektóre wydatki poniesione przez państwa członkowskie z tytułu Europejskiego Funduszu Rolniczego Gwarancji (EFRG) oraz Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW) (notyfikowanej jako dokument nr C(2015) 4076) (Dz.U. L 182, s. 39).

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi dwa zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia art. 24 rozporządzenia (WE) nr 73/2009⁽¹⁾ i art. 71 rozporządzenia (WE) nr 1122/2009⁽²⁾ poprzez stwierdzenie przez Komisję – wbrew tym przepisom –, że niderlandzki system sankcji jest zbyt łagodny.
2. Zarzut drugi dotyczący naruszenia art. 3, 4 i 5 rozporządzenia (WE) nr 73/2009 poprzez stwierdzenie przez Komisję – wbrew tym przepisom i niezgodnie z zasadą pewności prawa –, że Niderlandy przeprowadziły niepełną kontrolę wymogu podstawowego w zakresie zarządzania 8 (zwanego dalej „SMR”), o którym mowa w załączniku II do rozporządzenia (WE) nr 73/2009. Strona skarżąca podnosi przy tym, że Komisja błędnie uważa, że niderlandzki system sankcji nie spełnia wszystkich wymogów określonych w rozporządzeniu (WE) nr 21/2004⁽³⁾ i w ww. art. 3, 4 i 5 rozporządzenia (WE) nr 73/2009.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 73/2009 z dnia 19 stycznia 2009 r. ustanawiające wspólne zasady dla systemów wsparcia bezpośredniego dla rolników w ramach wspólnej polityki rolnej i ustanawiające określone systemy wsparcia dla rolników, zmieniające rozporządzenia (WE) nr 1290/2005, (WE) nr 247/2006, (WE) nr 378/2007 oraz uchylające rozporządzenie (WE) nr 1782/2003 (Dz.U. L 30, s. 16)

⁽²⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1122/2009 z dnia 30 listopada 2009 r. ustanawiające szczegółowe zasady wykonania rozporządzenia Rady (WE) nr 73/2009 odnośnie do zasady wzajemnej zgodności, modulacji oraz zintegrowanego systemu zarządzania i kontroli w ramach systemów wsparcia bezpośredniego dla rolników przewidzianych w wymienionym rozporządzeniu oraz wdrażania rozporządzenia Rady (WE) nr 1234/2007 w odniesieniu do zasady wzajemnej zgodności w ramach systemu wsparcia ustanowionego dla sektora wina (Dz.U. L 316, s. 65).

⁽³⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 21/2004 z dnia 17 grudnia 2003 r. ustanawiające system identyfikacji i rejestrowania owiec i kóz oraz zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1782/2003 i dyrektywy 92/102/EWG i 64/432/EWG (Dz.U. 2004 L 5, s. 8, wyd. spec. w jęz. polskim, rozdz. 3, t. 42, s. 56).

Skarga wniesiona w dniu 1 września 2015 r. – Hiszpania/Komisja

(Sprawa T-502/15)

(2015/C 346/41)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Królestwo Hiszpanii (przedstawiciel: L. Banciella Rodríguez-Miñón)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

— stwierdzenie częściowej nieważności decyzji wykonawczej Komisji z dnia 22 czerwca 2015 r. wyłączającej z finansowania Unii Europejskiej niektóre wydatki poniesione przez państwa członkowskie z tytułu Europejskiego Funduszu Rolniczego Gwarancji (EFRG) oraz Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW) w zakresie dotyczącym Królestwa Hiszpanii oraz;

— obciążenie Komisji Europejskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi cztery zarzuty.

W odniesieniu do wspólnoty autonomicznej Katalonii:

1. Zastosowana korekta ryczałtowa w kwocie netto 609 337,80 EUR i wykorzystana metoda obliczania są niezgodne z art. 31 ust. 2 rozporządzenia Rady (WE) nr 1290/2005 z dnia 21 czerwca 2005 r. w sprawie finansowania wspólnej polityki rolnej i z wytycznymi zawartymi w dokumencie Komisji VI/5330/97 z dnia 23 grudnia 1997 r. (wytyczne dotyczące obliczania skutków finansowych podczas przygotowania decyzji o rozliczaniu rachunków Sekcji Gwarancji EFOGR) oraz z dokumentem AGRI-64043-2005 (*komunikat Komisji dotyczący postępowania przez Komisję w kontekście rozliczania rachunków Sekcji Gwarancji EFOGR z brakami ustalonymi w ramach wdrożonego przez państwa członkowskie systemu kontroli wymogów wzajemnej zgodności*), ponieważ nie jest celowe zastosowanie ryczałtowego oszacowania, jako że Królestwo Hiszpanii przedstawiło dokładną ocenę rzeczywistego ryzyka dla funduszu. Środki zastosowane przez Komisję są nie tylko błędne, lecz także nieproporcjonalne i nieuzasadnione.
2. Sumowanie jednorazowej korekty w wysokości 609 337,80 EUR z ogólną korektą ryczałtową wynoszącą 2 % oraz metoda obliczenia są sprzeczne z art. 31 ust. 2 rozporządzenia Rady (WE) nr 1290/2005 i z dokumentami Komisji o wytycznych dotyczących stosowania korekt finansowych, ponieważ nie należy stosować i łączyć dwóch metod obliczeniowych jednocześnie w odniesieniu do tego samego naruszenia. Takie podejście jest nie tylko niespójne pod względem prawnym, lecz także nieproporcjonalne i nieuzasadnione.
3. Korekta zastosowana w odniesieniu do roku składania wniosków 2009, roku budżetowego 2011 i 2012 narusza art. 31 ust. 2 rozporządzenia Rady (WE) nr 1290/2005, stanowi naruszenie zasady lojalnej współpracy i narusza prawo do obrony Królestwa Hiszpanii w zakresie, w jakim Komisja niesłusznie rozszerzyła korektę finansową na okres po 24 miesiącach poprzedzających wydanie komunikatu, podczas gdy ponadto braki zostały już skorygowane przez Królestwo Hiszpanii.

W odniesieniu do wspólnoty autonomicznej Wysp Kanaryjskich podniesiono następujący zarzut:

4. Zastosowana korekta ryczałtowa w kwocie 1 689 689,03 EUR i wykorzystana metoda obliczania są niezgodne z art. 31 ust. 2 rozporządzenia Rady (WE) nr 1290/2005 i z wytycznymi zawartymi w dokumencie Komisji AGRI/D/40474/2010-REV 1.
-

SĄD DO SPRAW SŁUŻBY PUBLICZNEJ

Wyrok Sądu do spraw Służby Publicznej (druga izba) z dnia 9 września 2015 r. – Loecker/ESDZ

(Sprawa F-28/14) ⁽¹⁾

(Służba publiczna — Personel ESDZ — Członek personelu tymczasowego — Szef delegatury w państwie trzecim — Utrata zaufania — Przeniesienie do siedziby ESDZ — Wcześniejsze rozwiązanie umowy o pracę — Wypowiedzenie — Uzasadnienie decyzji — Artykuł 26 regulaminu pracowniczego — Prawo do obrony — Prawo do bycia wysłuchanym)

(2015/C 346/42)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Stéphane De Loecker (Bruksela, Belgia) (przedstawiciele: początkowo adwokaci J.N. Louis i D. de Abreu Caldas, następnie adwokaci J.N. Louis i N. de Montigny)

Strona pozwana: Europejska Służba Działań Zewnętrznych (przedstawiciele: S. Marquardt i M. Silva, pełnomocnicy)

Przedmiot sprawy

Żądanie stwierdzenia nieważności decyzji Wysokiego Przedstawiciela Unii Europejskiej w sprawie rozwiązania ze skarżącym umowy o pracę w charakterze członka personelu tymczasowego, odmowy wysłuchania go w przedmiocie mobbingu, oddalenia wniosku o wyznaczenie prowadzącego dochodzenie z zewnątrz, oraz zarejestrowania skargi jako wniosku.

Sentencja wyroku

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Stéphane De Loecker pokrywa własne koszty i zostaje obciążony całością kosztów poniesionych przez Europejską Służbę Działań Zewnętrznych.

⁽¹⁾ Dz.U. C 184 z 16.6.2014, s. 44.

Postanowienie Sądu do spraw Służby Publicznej z dnia 7 września 2015 r. – Verhelst/EMA

(Sprawa F-9/15) ⁽¹⁾

(2015/C 346/43)

Język postępowania: francuski

Prezes trzeciej izby zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 118 z 13.4.2015, s. 46.

ISSN 1977-1002 (wydanie elektroniczne)
ISSN 1725-5228 (wydanie papierowe)

Urząd Publikacji Unii Europejskiej
2985 Luksemburg
LUKSEMBURG

PL